

Carolina Nissfolk

UNICEF – HJÄLP FRÅN FINLAND UTOMLANDS

Företagsekonomi och turism

2012

VASA YRKESHÖGSKOLA

Utbildningsprogrammet för företagsekonomi

ABSTRAKT

Författare	Carolina Nissfolk
Lärdomsprovets titel	UNICEF – Hjälp från Finland utomlands
År	2012
Språk	Svenska
Sidantal	70 + 2 bilagor
Handledare	Helena Blomquist

Lärdomsprovet behandlar UNICEF och deras verksamhet i Finland. Vidare förklaras vilken hjälp Finland erbjuder utomlands och Finland UNICEFs vision, mission och huvuduppgifter. Syftet med detta är, att få se hur mycket vi kan hjälpa andra länder som är i behov av hjälp.

Lärdomsarbetet är delat i en teoretisk del och en empirisk del. Den teoretiska delen är till stor del baserad på UNICEF som organisation men innehåller även information om UNICEF Finland, donationer och volontärarbete. Den empiriska delen genomfördes med hjälp av intervjuer med personer som jobbar vid UNICEF.

Resultatet av lärdomsarbetet visar, att det finns många alternativ som privatpersoner och företag kan göra för att hjälpa de länder som är i behov hjälp. Dessa olika hjälpmedel kan vara att ge donationer, att köpa UNICEF produkter och volontärarbete.

VAASAN AMMATTIKORKEAKOULU
UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Utbildningsprogrammet för företagsekonomi

ABSTRACT

Author	Carolina Nissfolk
Title	UNICEF – Help From Finland Abroad
Year	2012
Language	Swedish
Pages	70 + 2 Appendices
Name of Supervisor	Helena Blomquist

This thesis is about UNICEF and about its activities in Finland. It explains what help Finland offers abroad and UNICEF Finland's vision, mission and main tasks. The purpose of this is to see how much we can help other countries which are in need of help.

The thesis is divided into a theoretical and an empirical part. The theoretical part is mostly based on UNICEF as an organization, UNICEF Finland, donations and volunteering. The empirical study was accomplished by interviews with people working at UNICEF.

The results of the thesis show that there are many options a private person and a company can do to help those countries which are in need of help. The various methods to help may be to give donations, to buy UNICEF products and volunteering.

Keywords	UNICEF, volunteer, donation
----------	-----------------------------

FÖRORD

Det här lärdomsprovet är skrivet vid Vasa Yrkeshögskola inom utbildningsprogrammet företagsekonomi med inriktningen internationell handel. Arbetet påbörjades mars 2011 och avslutat vid maj 2012. Helena Blomquist har fungerat som handledare.

Jag vill tacka Helena Blomquist som handledde mig under lärdomsarbets gång, samt vill jag tacka alla de som ställde upp för en intervju till min undersökning.

Vasa den 07.05.2012

Carolina Nissfolk

Innehållsförteckning

ABSTRAKT	2
ABSTRACT	3
FÖRORD	4
1 INLEDNING.....	7
1.1 Val av ämne och avsikten med lärdomsprovet.....	7
1.2 Syfte.....	7
1.3 Avgränsningar	7
1.4 Metoder	8
2 ALLMÄNT OM UNICEF	9
2.1 Historia om UNICEF.....	10
2.2 Historia om Finlands UNICEF	14
2.3 Vad gör UNICEF.....	22
2.3.1 Utbildning	23
2.3.2 Jämställdhet.....	24
2.3.3 Skydd	25
2.3.3.1 Barnsoldater	26
2.3.3.2 Våld.....	27
2.3.3.3 Oregistrerade barn och barnarbete	28
2.3.3.4 Barnhandel och prostitution.....	30
2.3.3.5 Barnäktenskap.....	32
2.3.3.6 Flickors omskärelse	33
2.3.4 Hälsa.....	34
2.3.4.1 HIV/AIDS	35
2.3.4.2 Näring	36
2.3.4.3 Malaria.....	38

2.3.4.4	Vatten.....	39
2.3.4.5	Vaccination	40
2.3.5	Akuthjälp.....	41
3	DONATION	43
3.1	Val av donationer	44
3.2	Samarbetspartners	46
4	VOLONTÄRARBETE	48
5	SYFTE OCH INNEHÅLL.....	49
5.1	Undersökningsmetoden	49
5.2	Kvalitativa undersökningar	50
5.3	Tid för undersökningen	52
6	INTERVJUER	53
6.1	Tarja Valtakari.....	54
6.2	Riitta Palovuori.....	56
6.3	Riitta Mehtonen.....	58
6.4	Katriina Dunn	59
7	ANALYS OCH SLUTSATS AV INTERVJUERNA	62
8	AVSLUTNING.....	65
9	KÄLLFÖRTECKNING.....	66
9.1	Tryckta verk	66
9.2	Elektroniska databaser och publikationer.....	66
10	KÄLLKRITIK	69
11	FIGURFÖRTECKNING	70

1 INLEDNING

I detta kapitel behandlas val av ämne och avsikten med lärdomsprovet. Vidare behandlas syftet, problemområden och avgränsningar samt metoder som använts i arbetet.

1.1 Val av ämne och avsikten med lärdomsprovet

Jag valde att skriva om UNICEF, eftersom deras verksamhet intresserar mig. Deras jobb är livsavgörande för flera barn runtom i världen och tack vare donationer och volontärarbetare, så kan flera barn tänka på sin framtid. Orsaken till att jag har valt skriva om UNICEF är, att jag inte hittade något annat lärdomsprov som behandlat samma ämne som detta lärdomsprov. Dessutom är det egna intresset för organisationen också viktigt.

1.2 Syfte

Syftet med detta lärdomsprov är att få reda på vad vi som privatpersoner och företag kan göra för dem som är i behov av hjälp genom UNICEF. Syftet är också att få en bild av hur rörelseloppet ser ut, efter att man har gett en donation i form av pengar, d.v.s. från det att man gett en donation tills det når slutdestinationen.

1.3 Avgränsningar

Jag hade tänkt från början ta med andra nonprofit organisationer som Röda Korset och WWF, men ansåg att detta skulle bli för långt och krävande för mig att göra det ensam. Jag valde att koncentrera mig på UNICEF, eftersom deras arbete är lite vidare än Röda korsets. Varför jag valde bort WWF var på grund av att deras verksamhet går ut på att rädda djur med UNICEF räddar människor.

1.4 Metoder

I teoridelen kommer jag att förklara hur UNICEFs verksamhet ser ut både internationellt och inom Finland. Jag kommer att använda UNICEF:s internetsida till ganska stor del av mitt arbete. Tyvärr finns det dåligt med böcker som handlar om UNICEF, därför måste jag använda mig av tillförlitliga internetsidor, såsom UNICEFs hemsida. Till den empiriska delen skall jag göra intervjuer med anställda på UNICEF och ordförande på frivilliga grupper för att få reda på mera om volontärarbete och donationer.

2 ALLMÄNT OM UNICEF

UNICEF, United Nations Children's Fund, grundades år 1946 av FN och är idag världens största barnorganisation. Den är verksam i 190 länder varav 36 i – länder fungerar som nationella kommittéer, som skaffar en tredjedel av UNICEFs resurser genom insamlingskampanjer och produktförsäljning. Organisationen får ingen del av FNs medlemsavgifter utan de får sina tillgångar genom frivilliga donationer från regeringar och privatpersoner. (UNICEF, 2011)

UNICEF är den organisation som hjälper att bygga en värld där barnens rättigheter blir sanna. De har en global inverkan på beslutsfattarna och har olika partners som omvandlar de mest nyskapande idéer till verklighet. Det gör dem unika bland världens organisationer och bland dem som jobbar med unga människor. (UNICEF, 2011)

Hörnstenen för mänsklig utveckling ligger i fostran och att bry sig om barnen, UNICEF blev grundad utgående detta syfte. De arbetar med andra för att besegra hinder som fattigdom, våld, sjukdomar, och diskriminering. De vill ge barnen den bästa starten på livet eftersom riktig vård och omsorg i tidig ålder bygger en stark grund för barnens framtid. UNICEF befordrar flickor till utbildning så att de åtminstone går ut grundskolan. Både flickor och pojkar har nytta av att gå i skola. Flickor som har utbildat sig kommer att bli bättre tänkare, medborgare och bättre förälder åt sina barn. (UNICEF, 2011)

Organisationen jobbar med att barnen skall bli immuna mot vanliga barnsjukdomar, eftersom det är onödigt att ett barn ska behöva lida eller dö av en sjukdom som är förebyggbar. Organisationen hjälper familjer och barn som är påverkade

av hiv/aids så att de kan leva ett värdigt liv. De vill förebygga hiv/aids spridningen bland unga och ge dem möjlighet att skydda andra. (UNICEF, 2011)

UNICEF involverar alla att skapa en skyddad miljö för barnen. De finns till hands vid akutlägen för att lindra smärta och när barnen blir hotade, eftersom inget barn skulle behöva bli utsatt för våld, övergrepp och missbruk. UNICEF upprätthåller konventionen för barnens rättigheter och säkerställer jämställdhet för dem som blir diskriminerade, speciellt kvinnor och flickor. I samarbete med Millennium Development Goals och United Nations Charter strävar de efter fred och säkerhet och håller alla ansvariga för löften som getts om barnen. (UNICEF, 2011)

UNICEF är en del av Global Movement for Children, en bred förening som ägnar sig åt att förbättra livet för varje barn. Genom detta och andra tillställningar uppmuntrar de unga människor att tala ut och delta i beslut som påverkar deras liv. (UNICEF, 2011)

UNICEFs verkställande direktör är Anthony Lake och huvudkontoret ligger i New York och det administrativa centret ligger i Genève. UNICEFs tillgångscenter är placerad i Köpenhamn medan forskningscentret Innocent är placerad i Florens. UNICEFs personal överstiger tio tusen personer, varav 80 % jobbar ute på fältet. (UNICEF, 2011)

2.1 Historia om UNICEF

Organisationen grundades år 1946 från de resterande medlen från *Förenta Nationernas Relief and Rehabilitation Administration* för att säkra barns öde i Europa. Det var inte många som trodde att organisationen skulle existera än idag. Efter sex och ett halvt decennium fortsätter UNICEF att hjälpa barn som drabbats av krig och kris, men har också fått en mycket bredare och ständigt utvecklande roll i den internationella utvecklingen. UNICEF har samarbetat på politisk, nat-

ionell och social nivå för att ge integrerade tjänster till barn och förespråkare för barnens rättigheter. (Mullerbeck & Anthony.- 2011)

Under senare år har en förnyad betoning på rättvisa för barn blivit en hörnsten i organisationens program, politik och stödarbete. En undersökning av historien understryker exakt varför tiden nu är rätt för världen att fokusera på rättvisa, inte bara som en viktig vägledande princip för utvecklingen, men också som det bästa sättet att uppnå den mest hållbara och effektiva genomslag i människans utveckling. (Mullerbeck & Anthony: 2011)

År 1946 hade de kvardröjande effekterna av den förstörelse som orsakats av andra världskriget fortfarande drabbat miljontals människor i Europa. Många saknade tak över huvudet, lämpliga kläder och mat. Skärskilt hårt drabbade var barnen, av vilka hälften dog före deras ettårs dag. De befintliga lättnadsmekanismerna reducerades. (Mullerbeck & Anthony: 2011)

Den 11 december 1946 etablerade FN:s generalsamling FN:s internationella barnfond (UNICEF) för att montera brådskande program för barn. UNICEF riktades att ge sitt stöd utan diskriminering på grund av ras, religion, nationalitet, status eller politiska åsikter. På så sätt hjälpte de förankrade principerna och rättigheter att guida UNICEFs arbete från första början. (Mullerbeck & Anthony: 2011)

På 1960 – talet fanns det ständigt växande internationellt intresse för ekonomisk och social utveckling, som var viktigt för länder att övervinna fattigdom och möta behoven hos sin egen befolkning. UNICEF beslöt att kartlägga sin egen väg genom att sammanställa en myndighetsgemensam studie som även innehöll analyser från andra FN – organ, för att få fram barns behov inom deras respektive områden. Flera FN – organ, bland annat Världshälsoorganisationen, bidrog till den slut-

liga rapporten som kallades 'Children of the Developing Countries'. Rapporten presenterade hur man kunde stödja och hjälpa sina yngsta medborgare. (Mullerbeck & Anthony: 2011)

Denna rapport presenterade en integrerad teori om barns utveckling och gjorde fallet för systematiskt införande av barns behov i nationella utvecklingsplaner. Det förändrade också UNICEFs arbete genom att utvidga omfattningen av organisationens engagemang, för att omfatta alla grenar av regeringen och genom att utvidga sitt arbete på det vis att man kunde tillgodose behovet av hela barnet, vilket även inkluderade psykosociala behov samt föräldrar och vårdgivare. (Mullerbeck & Anthony: 2011)

I början av 1980 – talet sågs barndödligheten som ett tecken på ett lands utvecklingsnivå. UNICEF och dess dåvarande verkställande direktör, Jim Grant, omvände denna konventionella visdom år 1982, föreslående att en direkt attack på barndödligheten skulle ge utdelning för ett lands ekonomiska och sociala utveckling. Detta var början på revolutionen av barns överlevnad och utveckling, där enkla tekniker för primärvården skulle tillämpas för att besegra vanliga infektioner i tidig barndom. (Mullerbeck & Anthony: 2011)

Teknikerna som GOBI var kända, vilket bestod av amning, kontroll av tillväxt, immunitet och bekämpning mot uttorkning. GOBI var tilltalande eftersom dess metoder var låga i kostnader. Strategin var att få så mycket stöd som möjligt från samhället för barnets överlevnad. Stöden kom bland annat från religiösa ledare, kändisar, icke – statliga organisationer och partners av UNICEFs myndighet. (Mullerbeck & Anthony: 2011)

År 1987 etablerade UNICEF en ny konvention som skulle ersätta deklarationen om barnets rättigheter från år 1959. Dess eventuella stöd och sammankallande stöd var avgörande faktorer för att FN:s generalförsamling skulle adoptera konventionen om barns rättigheter år 1989. Konventionen trädde i kraft 2 november 1990 i internationell lag. (Mullerbeck & Anthony: 2011)

De lagliga skydd som fastsälldes i konventionen hjälpte driva frågor gällande barns säkerhet till en hög prioritet i politisk agenda. Den bredde vägen för större insatser med stöd av UNICEF och många andra partens, däribland världskongressen mot sexuell exploatering år 1996, FNs studie om effekterna av väpnade konflikter på barn år 1996 och införande av den globala agendan för eliminering av de värsta formerna av barnarbete år 1997. Konventionen och dess protokoll fortsätter att förbli grunden för UNICEFs uppdrag idag. (Mullerbeck & Anthony: 2011)

Åren 2000 – 2010 fortsatte UNICEFs arbete i alla aspekter av barns välbefinnande. Barns överlevnad var ett huvudtema och globala framsteg på barns överlevnad innebar att barndödligheten sjönk till 10 miljoner jämfört med 12 miljoner år 1990. Skydd åt utsatta barn och bekämpning av hiv/aids fick större utrymme i UNICEFs program, så även jämställdhet och kvinnors och flickors makt. Utbildning, hälsa, kost och immunisering fortsatte att vara de grundläggande komponenterna i UNICEFs program, men alla var nu baserade på mänskliga rättigheter med ett fokus på resultat. (Mullerbeck & Anthony: 2011)

Sedan 2010 har UNICEF kommit med sitt eget arbete, betonat dialogen för global utveckling och förnyat fokuset på rättvisa. Principerna om rättvisa var en del av UNICEFs vägledande vision från den dag det grundades och utgör en del av dess mission. Allt de UNICEF gör, prioriterar organisationen de mest utsatta barnen och länder där hjälpen behövs som mest. Rättvisa är också en hörnsten i de internationella avtalen och avtal som utvecklats under de senaste årtionden som t.ex.

konventionen om barnets rättigheter. Men det har blivit allt tydligare att rättvisa inte bara är en rätt sak att göra, det är också potentiellt det mest kostnadseffektiva sättet att uppnå globala mål för barnen. (Mullerbeck & Anthony: 2011)

Under hela sin historia har UNICEF alltid hjälpt tänkande och handlande i nya riktningar, ständigt sökt och hittat sätt att stödja utvecklingen för världens barn genom att utmana existerande konventionella visdomar. Inställningen till rättvisa fortsätter denna tradition och håller löftet att förverkliga barns rättigheter överallt i världen. (Mullerbeck & Anthony: 2011)

2.2 Historia om Finlands UNICEF

Allt började år 1946 efter andra världskrigets slut. Detta år grundades UNRRA, *The United Nations Relief and Rehabilitation Administration*, för att hjälpa barnen. Senare bytte man namnet till UNICEF. Efter andra världskriget fanns det över 40 miljoner barn varav hälften var undernärda och en fjärde del hade förlorat en eller båda föräldrarna. Direkt efter kriget satte Förenta Nationerna igång med hjälpinsatser i Finland och övriga Europa. UNICEF fortsatte med det som FN startade och hjälpte framför allt blivande mammor och barn. Principen för operationen var att regeringarna skulle ta ansvar för barnens vård. Organisationen levererade mat, medicin och kläder genom 50 000 olika hjälpcenter. (Rautakoura, 2007; 9-11)

År 1947 uppskattade man att Finlands levnadsstandard hade sjunkit med hälften jämfört med år 1939. Finland var tvungen att betala ett stort krigsskadestånd som var en stor del av de små intäkterna Finland hade. Landet belastades av stor statskuld, emigrationsfrågor och försämrade jordbruk. På grund av försämrade ekonomi kunde man inte köpa material som t.ex. bomull för att sy nya kläder, läder för att tillverka skor och medicin. Finland delade ut moderskapspaket åt blivande mammor men p.g.a. brist på tyg sydde man lakan av papper åt barnen. Efter kriget

fanns baslivsmedel tillgängliga men de var så dyra att en vanlig familj inte hade råd med dem. Som en följd av ensidig kost och undernäring sjönk ett barns motståndskraft dramatiskt. Tuberkulos ökade hos barnen och tillväxten började avta. (Rautakoura, 2007; 13)

Effekterna av livsmedelsbiståndet sågs ganska snabbt. Vägningarna visade att barnen hade gått upp 1 – 3 kilogram tack vare de tillskott som UNICEF hade gett dem. Även sjukdomarna minskade och det allmänna tillståndet förbättrades. Under fem år donerade UNICEF över två miljoner kilogram livsmedel åt Finlands barn. (Rautakoura, 2007, 16)

Efter all hjälp som man fått från UNICEF bestämde det finska FN – förbundet att tillsätta ett särskilt organ som var avsedd att göra UNICEFs arbete känt i Finland och ge verksamheten ekonomiskt stöd. Finlands UNICEF påbörjade en självständig verksamhet i början av 1967. (Rautakoura, 2007, 24)

I början av 1970 – talet ökade intresset av UNICEFs verksamhet. Skolor, lärarhögskolor och sjukvårdsskolor började medverka i UNICEF:s verksamhet. UNICEFs material sändes till olika delar av landet. TV och radio var ivrigt engagerade och i samband med olika program gjorde man gratis marknadsföring, där man angett UNICEFs kontonummer. I samband med detta kunde man visa bredden på UNICEFs arbete i olika mottagarländer, t.ex. kunde tittarna bli medvetna om situationer i Pakistan och Nigeria. Man sålde också vykort för att få in mera pengar som man kunde donera till de behövande. (Rautakoura, 2007, 30)

På UNICEFs 25 – årsdag noterade man att organisationens hjälp allt mera fokuserades på utvecklingsländerna och över 110 länder och sammanlagt 700 miljoner barn var med i hjälpkretsarna i början på 1970-talet. UNICEFs viktiga arbete var

att föda en ny generation som skulle bli mera internationell. Försäljning av vykort ökade och 1975 hade man redan sålt 1,6 miljoner kort och andra produktförsäljningar utvecklades samtidigt. Informationsbehandling blev ett starkt växande område. UNICEF informerade aktivt bland annat om barnens förhållanden i utvecklingsländerna. (Rautakoura, 2007; 32 - 33)

UNICEF började samarbeta med olika organisationer som *Martaföreningen*, *För-
enta Nationerna* och *Röda Korset*. Finlands regering gav UNICEF över tre miljoner mark som skulle användas till olika ändamål utanför Finland. I slutet på 1970-talet hade UNICEF Europa – kommittén årsmöte i Finland, vilket betydde mycket för dem som jobbade på Finlands UNICEF. Organisationens personal växte. Man fick förstärkning till informationssidan, kortmarknaden och fältarbete. (Rautakoura, 2007, 34)

Ur en ekonomisk synvinkel var år 1981 ett bra år. Föreningens resultat var utmärkt, till och med den absoluta bästa i finska kommissionens historia. På 1980 – talet var de yttre förutsättningarna gynnsamma, ekonomin ökade kraftigt och många privatföretag och samhällen hade råd att tänka på sin sociala roll. Den enorma utvecklingen av media på 1980 – talet gjorde att man fick mera nyhets-
händelser och kom ännu närmre de drabbade. I UNICEFs årsrapport kunde man konstatera att Finlands UNICEF – förening deponerade 14,3 miljoner finska mark till UNICEF Europa. Detta betydde att Finland hade det fjärde bästa resultatet. (Rautakoura, 2007, 46)

Produktmarknadsföringen intensifierades i början på 1980 – talet genom sökning av nya målgrupper. Man sände ut broschyrer, reklam i dagstidningar och tidskrifter, säljkampanjer startades tidigare om hösten och man gjorde kontrakt med bokklubbar som skickade UNICEF – tidningar i paketen. Orsaken till att man satsade mera på marknadsföring var den, att man kunde sätta igång med ett vattenprogram

i Gambia. Kampanjen misslyckades men försäljning av andra produkter korrigerade detta misstag. (Rautakoura, 2007, 47)

På 1980 – talet anställdes U.B. Lindström som huvudsekreterare till Finlands UNICEF. Enligt dåvarande talesman Järvinen var Lindström ett stort lyft för organisationen. Lindström hade studerat vid universitet och hade varit till Afrika för att hjälpa kvinnor och barn. När han återvände till Finland ville han starkt poängtera att UNICEF inte endast säljer vykort och marknadsför, utan UNICEF erbjuder även hjälp till de drabbade länderna och skickar dit folk som kan hjälpa under krisen och får kontakt med de drabbade människorna. (Rautakoura, 2007, 52)

År 1984 drabbades Afrika av torka och ett krisområde uppstod. Finlands UNICEF framförde en offentlig vädjan om katastrofhjälp. Detta stöd riktades mot matdistribution för barn, organisering av medicingrupper, vaccinering och förebyggande av epidemier. U.B. Lindström påpekade att Afrikas kriser inte kan lösas på ett ögonblick och att regeringar och organisationer hade börjat förstå problemet med hunger som skulle förekomma under en längre tid. Lindström strävade efter långvariga kontrakt samtidigt som nya kloka utvecklingsprogram skulle startas. (Rautakoura, 2007, 52 – 53)

Under hösten 1985 konstaterades att UNICEFs nätverk började ta form. Tammerfors hade redan 1982 startat en UNICEF – verksamhet till. Denna aktivitet avtog dock eftersom enligt praxis kan ett land endast ha en samordnande verksamhet och vid dess sida lokala grupper. I Uleåborg, Rovaniemi, Helsingfors och Hämeenlinna fanns det redan aktiva grupper. Man planerade även grupper i Kuopio, Villmanstrand och Jyväskylä. I dessa olika aktiva grupper ordnade man insamlingar, ordnade kampanjer och sålde vykort. Under en femårsperiod, 1980 – 1985, samlade man in cirka 50 miljoner mark. (Rautakoura, 2007, 54 – 55)

Frivilliga UNICEF – grupper började synas runtom i Finland. Uleåborg ordnade i heder av organisationens 40 – årskalas en nationell ceremoni. Helsingfors deltog bland annat i den globala Sport Aid – kampanjen, Rovaniemi rekryterade julbocken och UNICEFs produkter såldes i julbockens verkstad. Även små kommuner började visa intresse för UNICEFs arbete. UNICEFs styrelseledamöter besökte städer och kommuner för att informera och inspirera nya medlemmar. Nya sätt att agera till förmån för UNICEF skapades i hela landet och alltfler företag och privatpersoner engagerades. (Rautakoura, 2007, 56)

En viktig milstolpe för alla barn och i UNICEFs historia ägde rum den 20 november 1989, då FNs generalförsamling godkände konventionen om Barnets rättigheter. UNICEFs arbete stöder fortfarande på denna konvention. Enligt artikel 45 i konventionen ges UNICEF en särskild roll att fungera som expert på avtal samt bedöma och uppfölja verkställande av avtalen. Den 20 november blev Barnkonventionens dag och det märktes officiellt i Finlands kalender år 2002 genom Finlands UNICEFs initiativ. (Rautakoura, 2007, 60)

Konventionen är bindande för de länder som har ratificerat den. Konventionen bygger på tre principer: skydd, delaktighet och bestämmelser. Barnen behöver särskilt skydd, har rätt till resurser från samhället och de har rätt att delta i beslutsfattande. Konventionens viktigaste princip är den tredje artikeln, barnets förmånsprincip. Den måste tillämpas i allmänhet när ingen annan artikel ger mer specifik vägledning. Konventionen omfattar också en exceptionell artikel om mänskliga rättigheter, det vill säga staterna är skyldiga att informera om konventionen. Genom detta försöker man att skydda barnens rättigheter i deras vardagliga liv. (Rautakoura, 2007, 60)

Finland ratificerade konventionen år 1991 och tilläggsprotokollet om barns delaktighet i väpnade konflikter år 2002. Tilläggsprotokollen om barnprostitution,

barnpornografi och barnhandel har ännu inte ratificerats av Finland. Finlands UNICEF började omedelbart efter konventionens början att göra undervisnings – och informationsmaterial. Att ge information om konventionen om barnens rättigheter är ännu idag en integrerad del av verksamheten i Finlands UNICEF. (Rautakoura, 2007, 61)

År 1992 blev Finlands ekonomi dålig. Marken devalverades med 30 %, bruttonationalprodukten sjönk, inhemska produktionen sjönk, över 8000 företag gick i konkurs, en halv miljon finländare var arbetslös och statsskulden växte dramatiskt. Den statliga andelen till bistånd föll från 0,7 % till 0,4 %. Detta skulle synas tydligt i Finlands UNICEFs rapporter. (Rautakoura, 2007, 77)

Finländarna visade att viljan att hjälpa till fanns fortfarande kvar. Gruppernas aktivitet förbättrades märkbart och deras försäljning utgjorde 18,6 % av den totala försäljningen. Privatpersonernas och frivilligas intresse till UNICEF växte. UNICEF stärktes från insidan genom att personer protesterade mot statens strama linjer. (Rautakoura, 2007, 77)

Finlands UNICEFs aktivitetsgrupper växte. År 1993 var antalet 39 och ett år senare fanns det 41 stycken. Antalet medlemmar hade år 1994 stigit över 2100 stycken. Tio år tidigare hade man inte ens talat om UNICEFs frivilliga. Alla gjorde oavlönat jobb, de sålde kort och ordnade kampanjer oftare. Tack vare aktivitetsgrupperna var UNICEF framme året om. Tiotals frivilliga packade tio tusentals paket som åkte från lagret. Volontärbetare i Finlands UNICEF fick internationell uppskattning för sitt långsiktiga och bra organiserade arbete. Man ordnade årligen fem skolningsdagar åt UNICEFs volontärer. Speciellt unga var intresserade. De ordnade temakvällar i skolorna, diskos och loppmarknader. Man hjälpte u – länderna, fastän man hade problem i sitt eget hemland. (Rautakoura, 2007, 78 – 79)

Under lågkonjunkturen kom man fram till att UNICEFs vykort inte sålde lika bra som det gjorde förr. Det syntes märkbart att företagen slutade köpa vykorten. De frivilliga försökte sitt bästa att sälja vykorten men redovisningen till huvudorganisationen sjönk. Man fick lika många fristående donationer under lågkonjunkturen som före men summorna hade minskat. Utvecklingen pekade mot att produktförsäljningen minskade och nya idéer att samla in resurser ökade. Dessa nya idéer var bland annat Change for Good, som Finnair stöder. De följande åren skulle bli tuffa för UNICEF, vilket resulterade i att deras produktförsäljning sjönk med 4 %. (Rautakoura, 2007, 81 – 82)

År 1996 fyllde UNICEF 50 år. U.B. Lindström betonade vikten av UNICEFs betydelse för långvariga utvecklingar som produktiv organisation. Organisationen skulle i framtiden avsäga sin roll som krishjälpare och koncentrera sig på att stödja utbildnings –, vatten – och saneringsprogram samt leta efter samarbetare som erbjuder mera ekonomiskt stöd för de fattigaste människorna i världen. (Rautakoura, 2007, 82 – 83)

År 1998 lämnar U.B. Lindström sin post som huvudsekreterare och istället välkomnas Pentti Kotoaro, som tidigare jobbat på Röda Korset. År 1999 växte Finlands UNICEFs omsättning med 26 %. En tredjedel av ökningen kom via vädjan av krigshjälp. Finlands UNICEF hjälpte Kosovo år 1999 genom att ge 2 miljoner mark som användes till att ordna skolgång åt barnen vid flyktinglägret och senare hjälpa flyktingar att återvända till Kosovo. (Rautakoura, 2007, 84 – 85)

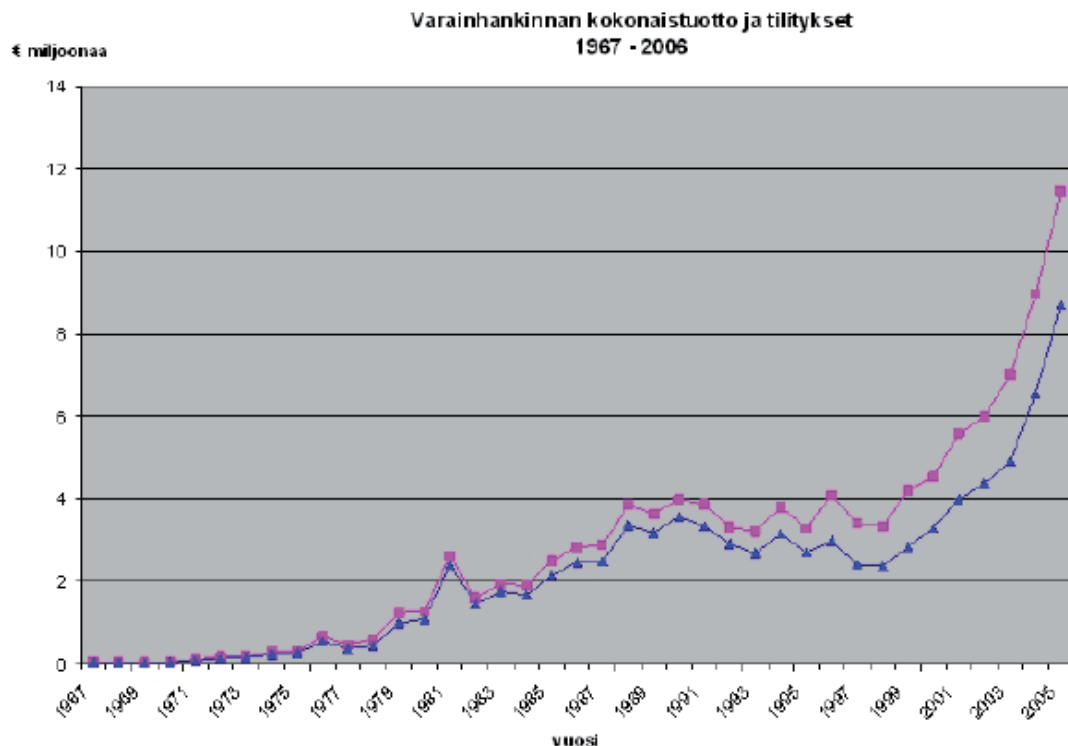
Vid millennieskiftet kom man igång med många projekt. Datorsystemen uppdaterades och personalen skolades. Kontakter med donationsgivare och andra samarbetspartners förstärktes. Förnyelser började synas på många olika nivåer, bland annat samarbete med UNICEFs kontor och fältarbetarna. UNICEFs styrelse kon-

centrerade noggrannare på en femårsplan och dess arbetsområden. Dessa områden var flickors utbildning, säkrande av levnadsvillkoren för nyfödda, förstärkta vaccinationsprogram, kämpa mot hiv/aids och skydda barnen från våld och exploatering. (Rautakoura, 2007, 93 – 94)

På initiativ av Finlands UNICEF grundades år 2000 en opinionsgrupp, *Global Movement Finland*, bestående av representanter från olika branscher i företagsvärlden. Dessa fungerar som rådgivare och stöd åt UNICEF vid anskaffning av medel och göra barnens rättigheter känd för alla. Varje år nådde man målen och insamlingarna blev avgörande. År 2002 var produktförsäljningen endast en fjärdedel av det totala resultatet, däremot andra aktiviteter, dagsverk, Janopäivä och Ylen Hyvä – insamlingar gick bra. Nu var det inte längre privatpersoner som donerade, utan även företagen. Volontärdagar och årliga UNICEF – mästerskap gjorde att människor blev aktivare. (Rautakoura, 2007, 95)

År 2006 ökade produktförsäljningen med 10 % och det var UNICEFs bra produkter och Finlands stadiga ekonomi som påverkade resultatet. Näthandeln förnyades helt och det fanns många olika valmöjligheter för privatpersoner och företag (Rautakoura, 2007, 100). Av organisationens budget kunde man använda 80 % till långvariga utvecklingsarbeten (Rautakoura, 2007, 110).

I figuren nedan kan man se hur finansieringen och redovisningen har sett ut under en 39 – års period. Den rosa linjen visar finansieringen och den blå linjen visar redovisningen. Det man kan lägga märke till är att både finansieringen och redovisningen ökat sedan UNICEF startades i Finland år 1967. Om man jämför med år 1996 där finansieringen ligger på ca 4 miljoner euro och år 2006 där finansieringen ligger på ca 11,5 miljoner euro märker man att finansieringen har ökat drastiskt.

Figur 1. Diagram över den totala finansieringen och redovisningen 1967 – 2006.

De företag som UNICEF haft samarbete med genom åren är bland annat Stockmann, Anttila Oy, IKEA Oy, Iittala Group, The Body Shop, Ålandsbanken Abp, Nordea, Stora Enso Oyj, Wärtsilä Finland Oy, Nokia Oyj, Siemen Oy, MTV Oy, Nelonen och YLE. (Rautakoura, 2007, 120)

2.3 Vad gör UNICEF

UNICEF arbetar runt om i världen för att hjälpa de mest utsatta och fattigaste barnen. De säkerställer barnens rättigheter till bl.a. hälsa och utbildning. I detta kapitel tas det upp om barns utbildning, jämställdhet, skydd, hälsa och akuthjälp.

2.3.1 Utbildning

Utbildning är det bästa investeringen för barnets framtid. Barn lär sig mera än bara räkna och läsa, de lär sig att ta hand om sig själva. Skolan ger ett starkt skydd mot alla former av övergrepp. Den skolmat som UNICEF ordnar åt barnen är för många barn den enda måltiden på dagen. I skolorna får barnen vaccinationer, hälsovård, information om hiv/aids och hygien. Informationen sprids när barnen berättar om dessa saker hemma. (UNICEF, 2011)

Ungefär 93 miljoner barn får ingen utbildning och majoriteten av dem är flickor. UNICEFs mål är att kunna garantera alla barn möjlighet att gå i skolan. I utvecklingsländerna är det oftast flickorna som är sårbara. Utbildning anses vara viktigare för pojkar, eftersom flickor behövs vid hemmet. Fattigdom och rädslan för flickors säkerhet hindrar föräldrarna att skicka sina döttrar till skolan. I byar och avlägsna områden finns det färre skolor samt lärare och föräldrarna vill inte att flickorna går långa sträckor ensamma. (UNICEF, 2011)

En del flickor gifter sig redan vid tolv års ålder vilket leder till att de inte får en chans att gå i skolan. I de länder där flickornas utbildning är i fokus, sker en betydande förbättring av barns och kvinnors status och levebröd. Utbildade flickor vet bättre hur man tar hand om sig själv och sin familj, gifter sig senare, får färre barn, är inte beroende av män som försörjare, delar sina kunskaper till andra och skickar även sina egna döttrar till skolan. (UNICEF, 2011)

Utbildning är det mest kraftfulla vapnet i kampen mot fattigdomen. Förbindelsen mellan befolkningstillväxt och fattigdom förstås hela tiden bättre. Befolkningstillväxten är störst i utvecklingsländerna, där andelen barn är oroväckande hög. Med den höga andelen barn förbereds även för barndödsfall. När man kan minska på barn dödligheten sker det en tillfällig topp i befolkningstillväxten, men på lång sikt

minskar antalet barn. Processen är känt från västländerna, även från Finland. (UNICEF, 2011)

För att bromsa befolkningstillväxten och fattigdomen, försöker man få flickorna till skolan. Fattigdom är mera än bara brist på pengar. Det är otrygghet, brist på utbildnings- och hälsovårdsmöjligheter och uteslutning från samhällelig påverkan. (UNICEF, 2011)

UNICEFs mål är att få alla barn till skolan och se till att de går skolan till slut. UNICEF informerar föräldrarna hur skolgången förändrar flickorna och hela samhällslivet. När en familj skickar sina barn till skolan gör de andra familjer det också. UNICEF samarbetar med nationens regering, så att dessa ska lyfta fram barns utbildning till högre prioritet. (UNICEF, 2011)

UNICEF samarbetar med lokala myndigheter för att förbättra kvaliteten på utbildningen, i synnerhet på landsbygden. Lärarna skall kunna undervisa flickor på flickors villkor. För ökad komfort för barnen erbjuds rent vatten och skilda toaletter för flickor och pojkar. Till skolor skaffas också pulpeter, stolar, skolböcker, pennor och häften. (UNICEF, 2011)

2.3.2 Jämställdhet

Alla barn är likvärdiga, men ändå har inte alla barn i världen samma möjligheter till hälsa, utbildning och tryggt liv. Enligt de ledande principerna för konventionen om barns rättigheter får inte ett barn diskrimineras för nationalitet, språk, religion, välfärd eller för någon annan anledning. Varje barn har samma rättigheter att leva, utvecklas och uttrycka sina egna åsikter. Vuxna har skyldighet att höra barnet, respektera hans åsikt och ta barnet i hänsyn vid beslutsfattanden. (UNICEF, 2011)

Alla barn i världen är dock inte i jämlik ställning. Miljontals barn har inte tillgång till rent vatten, och de slipper inte till vårdstationerna vid insjuknande. Många flickor och handikappade barn får inte gå i skolan, eftersom deras möjlighet till utbildning anses mindre viktigt. Utbildade barn riskerar att hamna utanför samhället och utsätts för övergrepp på olika sätt. (UNICEF, 2011)

UNICEF samarbetar med nationers regeringar och lokala samfund, så att barnen skall behandlas likvärdigt och rättvist. UNICEF inverkar på lagstiftningen och människors åsikter, så att man till exempel kan avskaffa barnäktenskap och barnarbete. (UNICEF, 2011)

Ojämlighet upprätthåller olika kulturella och sociala strukturer, som till exempel traditioner och trosuppfattningar. I dessa fall är det viktigt att göra opinionsbildning för barnets rättigheter inom kommunal nivå och i landets regering. Det är särskilt viktigt att vid dessa tillfällen involvera barn i beslutsfattanden och få deras röster hörda. UNICEFs mål är att alla barns rättigheter förverkligas inom utbildning, hälsovård och skydd. (UNICEF, 2011)

2.3.3 Skydd

Miljontals barn lider av våld och övergrepp varje dag. Man tvingar barnen till prostitution eller att göra farligt arbete. Även många traditionella sedvänjor, såsom kvinnlig omskärelse, barnäktenskap eller användning av våld som ett medel för uppfostran är skadliga för barnen. (UNICEF, 2011)

Barn som blivit utsatta för våld och övergrepp lider både fysiskt och psykiskt. Barnen lämnar oftast skolan och barnets utveckling är i fara. De grundläggande orsakerna till att barn blir illa behandlade är fattigdom, ojämlikhet och bristande

kunskap om barnets psykiska välbefinnande. UNICEF betonar att regeringar, familjer och vuxna har skyldighet att respektera barnets rätt att leva ett tryggt liv. När barnet befinner sig i en utsatt situation kan barnet skyddas effektivt genom att stärka barnets skyddsnät och att stödja barnet. (UNICEF, 2011)

Barnets skyddsnät består av fyra pelare, d.v.s. *barn, familj, samhälle och staten*. Med UNICEFs stöd kan barnen gå i skolan, lär sina rättigheter och kan skydda sig själva från våld och övergrepp. Föräldrarna får också lära sig om barnens rättigheter och skydd. Framförallt stöder UNICEF fattiga familjer, så att de har råd att behålla sina barn i skolan. (UNICEF, 2011)

UNICEF ger också information åt samhället om barnens rättigheter så att människor åtar sig att skydda barnen. Poängen är att barnäktenskap inte skall accepteras, förebygga sexuella övergrepp och stödja de barn som har svårigheter. UNICEF påverkar lagstiftningen så att t.ex. barnarbete eller kvinnlig omskärelse skall bli förbjudet enligt lag. Staten skall ordna så att skadade barn kan återgå till ett normalt liv där de kan få sjukvård, utbildning och skydd. (UNICEF, 2011)

2.3.3.1 Barnsoldater

En barnsoldat är ett barn som är under 18 år och antingen tvingats eller frivilligt gått med i armén eller i en väpnad konflikt. Barn används i konfliktsituationerna inte endast som soldater utan också som spioner, budbärare, tjänare, väktare och sexslavar. Barnsoldater är inte endast de barn som bär vapen. (UNICEF, 2011)

Många barn går frivilligt med i armén. Orsaken till att de frivilligt går med beror på deras sociala, ekonomiska och kulturella bakgrund. Barnen vet oftast inte vad arméns anslutning innebär för deras liv. Vissa barn har kidnappats från egna hem och tvingats gå med i armén. Barn har större risk att bli soldat, om han eller hon

skilts från sin familj, är hemlös eller bor i en stridszon och inte går i skolan. Ibland går ett barn med i armén för att det är den enda möjligheten att överleva och få mat. (UNICEF, 2011)

UNICEF arbetar med att få hem alla barnsoldater och få dem att återgå till ett normalt liv. Det primära målet är att förhindra rekrytering av nya barnsoldater men processen kräver dock samarbete från många håll. UNICEF vill påverka regeringar och övriga beslutsfattare att inse allvaret i problemet och att följa internationella lagar. Det är också viktigt att få alla att förstå att användning av barnsoldater inte accepteras. UNICEF utbildar familjer och samhällen så att de inte skall skicka sina barn till armén. (UNICEF, 2011)

Det är en lång och svår process för ett barn att återgå till ett normalt liv, efter deras tid som barnsoldater. Barnen är ofta svårt traumatiserade och behöver särskild stöd och vård. UNICEF stödjer centra där tidigare barnsoldater fått rehabilitering. En grupp bestående av socialarbetare, lärare och psykologer hjälper barnen att återhämta sig från trauman. Barnen får tak över huvudet, mat, vård och information om nödvändiga kunskaper om livet. Barnen behöver hjälp även efter hemkomsten. Föräldrarna och grannarna behöver också hjälp, information och utbildning så att barnet inte blir utsatt för diskriminering. I dag finns det över 300 000 barnsoldater i mer än 30 olika väpnade konflikter runt om i världen. (UNICEF, 2011)

2.3.3.2 Våld

Våld mot barn kan vara både fysiskt och psykiskt. Det kan vara bland annat övergivande, grym handling och sexuella övergrepp. Våld förekommer i hemmet, skolan, barnhem och på institutioner. Det sker även på gatan, på barnens arbetsplatser och fängelser. Våldet förstör barnets fysiska och psykiska hälsa och kan hindra

lärande och byggande av sociala relationer. Barn som blivit utsatta för våld behöver stöd för att återhämta sig från sina upplevelser. (UNICEF, 2011)

Endast en liten del rapporteras och utreds om våld mot barn och förövarna får sällan straff. Det finns flera skäl till att våld inte rapporteras, t.ex. väldigt unga barn är oförmögna att göra det själv. De kan vara rädda för att deras situation försämras p.g.a. brist på myndigheter. Ibland är det barnets föräldrar som är förövarna eller så håller de tyst ifall förövaren är en familjemedlem eller en nyckelperson i samhället. (UNICEF, 2011)

Orsaken till brist på rapportering av våld mot barn är de social och juridiska godkännanden. Förövarna, barnen och en stor del av befolkningen kan acceptera att en viss grad av fysiskt, sexuell eller psykiskt våld är en nödvändig del av barndomen. Kroppsstraff, d.v.s. disciplinärt våld, och annan grym eller förnedrande disciplin - och straffmetoder såsom mobbning och sexuella trakasserier, kan ses som normalt. (UNICEF, 2011)

2.3.3.3 Oregistrerade barn och barnarbete

Varje barn skall registreras omedelbart efter födseln. Barnet har rätt till ett namn, nationalitet och, om möjligt, rätt att känna sina föräldrar och bli omhändertagen av dem. (UNICEF, 2011)

Regeringen är skyldig att se till att ett nyfött barn registreras. Genom registrering erkänns barnets existens. Det garanterar att barnets rätt förverkligas och att barnets behov kan tillgodoses. Barnets medborgarskap erkänns och denne kan få ett pass, öppna ett bankkonto, rösta och få ett jobb. Ett oregistrerat barn får inte grundläggande hälsovård, t.ex. vanliga vaccinationer och inte börja i skolan. Registreringen är också viktigt, för att kunna skapa ett skyddsnät. Tack vare en registrering, kan ett barn styrka sin ålder och bevisa t.ex. att han är för ung för att

värva armén. Registrering av flickor är också viktigt så att de inte blir bortgifta i för ung ålder. (UNICEF, 2011)

Registrering av nyfödda barn är begränsade i många länder. Lagar om registrering kan vara icke – existerande och deras förverkligande är ännu svagare. Särskilt i avlägsna områden förstår inte föräldrarna fördelen med att ett barn registreras. Det är viktigt att uppmärksamma landets regering och föräldrarna i kampanjer att registrera barn. UNICEF arbetar i många länder för att registrera barn, t.ex. år 2003 samarbetade man med regeringen i Afghanistan, för att registrera barn som var under ettårs åldern. (UNICEF, 2011)

Det finns cirka 158 miljoner barnarbetare runt om i världen, och endast en femtedel av barnen får lön för sitt arbete. Barn utgör ungefär hälften av alla arbetstagare som utför tvångsarbete. Miljoner barn tvingas utföra hårt och farligt arbete. Arbetet kan äventyra deras hälsa och utveckling, men arbetets påverkan på barnen är mera långtgående. Arbetet gör att de inte kan gå i skolan och utsätter dem för exploatering senare i livet. UNICEF dömer inte lätt arbete som barnen gör hemma, i jordbruk eller i små familjeföretag. Detta arbete får dock inte vara farligt för barnets hälsa och välbefinnande. Arbetet får inte heller hindra barnet från att kunna gå i skolan och leka. (UNICEF, 2011)

För att förhindra barnarbete, är det viktigt att skolsystemet fungerar. Skolan måste vara gratis och obligatorisk samt det ställe där barnen trivs och får utmärkt utbildning. Man måste ändra familjens och samhällets attityder och få dem inse att barnens skolgång är viktigare än arbete. I synnerhet ses flickors arbete mera användbar än skolgång. (UNICEF, 2011)

I varje land borde det finnas lag mot barnarbete. Dessa lagar borde också övervakas. Regeringar och politiska beslutsfattare borde klargöra antalet barnarbetare, deras kön, ålder och etniska bakgrund, så att man kan skydda och hjälpa barnen. (UNICEF, 2011)

2.3.3.4 Barnhandel och prostitution

Barn faller offer för barnhandel inte bara i utvecklingsländer, utan även i industriländer. Barn som faller offer för barnhandel hotas till prostitution, tvångsäktenskap eller att göra illegala aborter. De är billig eller gratis arbetskraft, de måste slita som tjänare eller tiggare, de tvingas vara soldater i väpnade grupper eller tvingas delta i sport där små storlekar är till förmån. Barnen blir lätt utsatta för våld, sexuella övergrepp och hiv/aids. Barnets rättigheter kränks våldsamt eftersom ingen kan skydda dem, de får inte växa upp omgiven av sina föräldrar och de får inte gå i skolan. Barnhandel sker både inom ett lands gränser och mellan olika länder. (UNICEF, 2011)

I Ostasien och Stilla-havsregionen hamnar de flesta offren till barnprostitution men en del av barnen används också inom jordbruket och industrin. Barnhandel i Europa går från öst till väst vilket tyder på efterfrågan av billig arbetskraft och barnprostitution i olika områden. (UNICEF, 2011)

Barnhandel kan stoppas endast genom att samarbeta internationellt, regionalt och nationellt. Man måste kunna förstå grundorsakerna såsom fattigdom, diskriminering, ojämlikhet och våld. Man måste även ta i beaktande barnhandels efterfrågan och dess avväjande. Barnen som fallit offer för barnhandel borde få skydd och stödtjänster. Enligt vissa beräkningar tror man att över en miljon barn faller offer för barnhandel varje år, men det är svårt att veta hur många barn som faller offer för barnhandel eftersom det är en skum och osynlig grej. (UNICEF, 2011)

Att sälja barn i syfte på barnprostitution är den mest fruktansvärda formen av barnhandel och är en modern form av slaveri. Sexuellt utnyttjade barn behandlas som brottslingar och de berättar att de oftast har tvingats, kidnappats eller lurats till sexverksamheter. Ibland kan ett barns fattiga familj sälja sitt barn till sexverksamheter för att få pengar åt familjen. (UNICEF, 2011)

Konsumentreklamens illusioner, den globala turismen och tillväxten av elektroniska medier främjar barn att bli offer för sex- och pornografiverksamhet. Det finns många som tror att ha sex med ett barn förhindrar spridningen av hiv/aids, vilket gör att barn blir mera eftertraktade sexpartners. Farorna med sexuellt utnyttjande av barn är enorma och barnets framtid är i farozonen. Bland annat förlorar barnet sin värdighet och självuppfattning samt barnets fysiska och psykiska hälsa är hotad. Hiv/aids och andra överförbara sjukdomar sprids bland barnen som en löpeld. Barn utsätts för sexuella övergrepp runt om i världen men mest i de länder där fattigdomen är stor. (UNICEF, 2011)

UNICEFs skyddsnät för att förhindra missbruk av barn i prostitution kräver att flickorna går i skolan. Detta gäller särskilt flickor som kommer från fattiga familjer och dessa familjer skall stödjas så att de kommer att kunna hålla barnen i skolan. Flickor som bor på gatan skall ha tillgång till skyddsrum och utbildning. Åt gatflickor, tidigare prostituerade och offren för sexuellt utnyttjande ges information om livskunskap och hjälper dem att lära sig ett yrke. Offren får psykosocial rehabilitering och polisen får information om hur man skall handskas med barn som fallit offer för sexuellt utnyttjande. (UNICEF, 2011)

Den tredje världskonferensen om barns och ungdomars kommersiella sexuell exploatering organiserades år 2008. Syftet med kongressen var att göra ett bindande beslut med regeringen om att snabbare nå de definierade målen och mätetalen. Samtidigt hade experterna möjlighet att ge information om ny teknik och forsk-

ningsdata. UNICEF jobbar på global, nationell och regional nivå för att stoppa sexuellt utnyttjande av barn. Samarbete är nödvändigt för att åstadkomma strukturella förändringar i lagar och förfarande gällande barnhandel. (UNICEF, 2011)

2.3.3.5 Barnäktenskap

Barnäktenskap är ett brott mot barnets rättigheter, oavsett om det är en pojke eller en flicka. Oftast är det flickor som är offer för barnäktenskap. I och med äktenskapet kommer offren att förlora kontakten med sina föräldrar och vänner och skolgången lämnas på hälft. Föräldrarna kan godkänna barnäktenskap av ekonomiska skäl och tror att flickan får en manlig beskyddare. (UNICEF, 2011)

Barnäktenskap kan också vara en front för tvångsarbete, sexhandel eller andra utnyttjanden. I Niger är cirka 75 % av kvinnorna i åldern 20 -24 år gifta före sin 18 – årsdag. I Bangladesh är andelen 64 %. (UNICEF, 2011)

Bruden kan inte vägra samlag och inte kräva preventivmedel, vilket resulterar i att de blir gravida för unga och får i allt högre grad sexuellt överförbara infektioner. Uppskattningsvis 14 miljoner flickor i åldern 15 – 19 år har ett barn. Deras sannolikhet att dö under graviditeten eller förlossningen är dubbelt så stor som hos en vuxen kvinna. (UNICEF, 2011)

Barnäktenskap kan vara svåra att förebygga, eftersom det ekonomisk och sociala trycket kan vara mycket högt. Genom att påverka attityder och skapa skyddande lagstiftning åt barnen så kan man bli av med denna skadliga tradition. Man skall kunna diskutera öppet om barnäktenskap och dess konsekvenser. Det är även viktigt att betona kvinnors rättigheter, jämställdhet, rätten till utbildning och frihet från utnyttjande. (UNICEF, 2011)

2.3.3.6 Flickors omskärelse

Omskärelse, eller könsstympning, stärker flickors ojämlikhet och kränker mänskliga rättigheter. UNICEF kämpar mot denna tradition i samarbete med lokala myndigheter. Kvinnlig omskärelse betyder att flickornas externa organ, t.ex. blygdläppar och klitoris, tas bort helt eller delvis utan medicinska skäl. (UNICEF, 2012)

Hälsoeffekterna varierar från fall till fall, men omskärelse är ett sår som aldrig läker. Flickorna lider av ihållande infektioner, urinering och sexuellt umgänge är oerhört smärtsamt. Vid födsel av ett barn kan det vara livsfarligt för både mamman och barnet. Den smärta och chock som orsakar flickorna är ofta livslånga trauman. Orsaken till att man gör omskärelse kan variera men den vanligaste orsaken är att en flicka som inte genomgått omskärelse kan inte gifta sig. (UNICEF, 2012)

Oftast sker en omskärelse då flickan är 4 – 14 år, men ibland även när hon är mindre. Omskärelse kan också göras på kvinnor som tänker gifta sig eller har blivit gravida eller just har fött ett barn. Kvinnlig omskärelse sker mest i olika delar av Afrika men förekommer även i Sydostasien, Europa, Nordamerika och Australien. I dagens läge finns det över 130 miljoner kvinnor och flickor som blivit omskurna. (UNICEF, 2012)

För att kunna kämpa mot flickors omskärelse behövs många starka viljor, samarbete och starka kampanjer. Länderna bör stifta praktiska lagar och övervaka de som utför omskärrelser står till svars. Samtidigt som det sker en lagändring borde man ha informationstillfällen i skolor och samhällen. Det är också viktigt att de religiöst troende och andra religiösa ledare tas med i kampanjer. (UNICEF, 2012)

UNICEF har samarbetat med andra organisationer för att få ett stopp på flickors omskärelse. Kampanjen genomförs i Senegal, Guinea, Gambia, Burkina Fas och Somalia. På våren 2010 hade sammanlagt 4579 samhällen rapporterat att de har slutat med kvinnlig omskärelse. (UNICEF, 2012)

2.3.4 Hälsa

I utvecklingsländerna löper en gravid kvinna större risk att dö vid förlossningen än en kvinna i ett välfärdsland. Varje minut dör en kvinna i ett u – land av komplikationer vid förlossning. Följderna för barnet som mist sin mor är allvarliga och troligtvis dör barnet inom en månad. (UNICEF, 2011)

Miljoner av barn utsätts för undernäring, sjukdomar och smutsigt vatten. Under de första veckorna och åren i ett barns liv är utvecklingen väldigt viktigt och det är under denna tid som barnen är mest utsatta. Varje år dör det över sju miljoner barn som inte ens fyllt fem år. En stor del av barnen dör av sjukdomar som man skulle kunna bota, t.ex. diarré, malaria och lunginflammation. Med bättre skydd och hälsovård kan man undvika miljontals dödsfall av mödrar och barn. (UNICEF, 2011)

UNICEF samarbetar med ländernas regeringar för att förverkliga varje barns rättighet till ett hälsosamt liv. Detta innebär att UNICEF är med i kvinnans varje skede av livet, från spädbarn till moderskap. De ser även till att barnen och kvinnorna uppmärksammas samt levererar nödvändiga läkemedel och vacciner till vårdcentraler. De utbildar personal så att de kan säkerställa kvinnors och barns behov och ordnar även vid behov rörliga team så att man kan ge vård i de mest avlägsna byar. Tack vare UNICEFs hjälp så har barn tillgång till rent vatten, tillräcklig näring, vaccination och annan hälsovård. (UNICEF, 2011)

2.3.4.1 HIV/AIDS

Idag lever 34 miljoner människor med hiv/aids smittan. Hiv och aids sprids snabbt inom ungdomskretsar. Nästan varannan människa som blir smittad är 15 – 24 år och oftast är det kvinnor som blir smittade. Den svåraste situationen är i Sahara, där 70 % av hiv/aids smittade är kvinnor, vilket kräver mycket vård och förebyggande av sjukdomen. Oroväckande är också att hiv/aids sprider sig snabbt till Östeuropa och forna Sovjetstater samt Asien. (UNICEF, 2011)

Varje minut smittas ett barn med hiv och aids. Till en stor del sker det via födseln eller i samband bröstmjölknigen. För tillfället finns det över tre miljoner barn med hiv - smittan och 90 % av dessa barn har fått det av mamman. Överföring av smittan från mor till barn kan förebyggas med enkla åtgärder. Både mor och barn får läkemedel och dessutom lär man modern hur hon på ett säkert sätt matar barnet. Därmed sjunker smittorisken till under 2 %. För närvarande får hälften av de gravida kvinnorna i utvecklingsländerna läkemedel mot smittan men endast en fjärdedel av hiv – smittad barn får vård. Framsteg har dock skett då man år 2005 endast kunde ge läkemedel åt 15 % av gravida kvinnor. En stor del av hiv-smittade barn lever i fattigdom och är hemlösa. De är även tvungna att lämna skolan på grund av sjukdomen och barnets möjlighet till ett bra liv och framtid är begränsat. (UNICEF, 2011)

Över 17 miljoner barn har förlorat ena eller båda föräldrarna till hiv/aids - smittan. När det inte finns några föräldrarna måste barnet överleva och försörja sig själv och detta är orsaken till att många barn tvingas sluta skolan och börja arbeta. För tillfället får endast 12 % av föräldralösa barn offentligt stöd. I områden där mycket hiv/aids förekommer drabbas barnens vardag på olika sätt. Brist på lärare, sjukvårdspersonal, tjänstemän, poliser och ledning påverkar även barnens vardag. (UNICEF, 2011)

UNICEFs arbete mot hiv/aids fokuseras på hälsovård och utbildning. Barnen borde inte dö, eftersom de inte fått medicin eller att föräldrarna inte har tillräckligt med information om hiv/aids. UNICEF arbetar för att förhindra smittan att sprida sig från mor till barn, sköta om de insjuknade barnen, förebygga smittan mellan barn och unga och sköta om föräldralösa barn. UNICEF stöder barn med aids i krissituationer, där många av samhällets strukturer har rasat och barnen blir flyktingar, hamnar utanför skolan och hälsovård och är sårbara för utnyttjande. (UNICEF, 2011)

Antalet hiv – smittade börjar minska, allt eftersom fler och fler får behandling. På fem år har aids – dödsfallen minskat med 22 % och över 60 % av blivande mödrar med hiv/aids får läkemedel som ska skydda barnet från smittan. På tio år har hiv – smittan minskar med 25 % i 33 länder varav 22 länder ligger i Sahara. Trots denna minskning i Sahara så är smittorisen hög. Chansen att kvinnor blir smittade är dubbelt så hög jämfört med männen. Cirka 280 000 barn dör varje år av hiv/aids.

<URL: http://www.unicef.fi/hiv_aids>

2.3.4.2 Näring

Vart fjärde barn i världen lider av undernäring och detta äventyrar barnets utveckling och liv. En förutsättning för utvecklingen av barnets goda hälsa är en tillräcklig och varierad kost. Om barnen är friska klarar de av att gå i skolan och lära sig nya saker. Effekten av undernäring i barnets utveckling är förödande för dess överlevnad såväl som den fysiska och mentala utvecklingen. Ofta är konsekvenserna oåterkalleliga och av denna anledning är vård av detta slag av största vikt. Inget barn borde lida av undernäring eftersom det i dagsläget finns tillräckligt med mat i världen. (UNICEF, 2012)

Man kallar ofta undernäring för den tysta akuten. Orsaken till undernäring är oftast inte en katastrof som t.ex. krig eller hungersnöd. Barn som lider av undernä-

ring får inte tillräckligt med protein, energi eller mineraler från maten. På grund av näringsbristen försvagas barnets motståndskraft och sjukdomar som diarré kan vara dödlig. Varje år omkommer cirka tre miljoner barn av undernäring och cirka 200 miljoner barn lider av dvärgväxt. (UNICEF, 2012)

De främsta orsakerna till undernäring bland barn är fattigdom och ojämlikhet. Andra faktorer som påverkar barnets undernäring är dålig hygien, sjukdomar och brist på vård. Oftast vet inte föräldrarna om att barnet behöver en mångsidig kost eller hur viktigt amningen är för barnets hälsa. Moderns hälsa och kost påverkar barnets välbefinnande redan under graviditeten. Mödrar som lider av undernäring under graviditeten föder underviktiga barn och deras modersmjölk innehåller för lite näringsämnen. (UNICEF, 2012)

Mödrarna spelar också en huvudroll efter födseln då amningen är det bästa sättet för barnet att få näring. Med modersmjölken får barnet värdefulla skyddsämnen, som hjälper att stärka barnets eget motståndskraft och förhindrar spädbarnsdöd. Varje år skulle man kunna rädda 1,2 miljoner barn genom att amma. Efter avslutad amning är det viktigt att man ger barnet tillräcklig varierad kost. (UNICEF, 2012)

Klimatförändring, befolkningstillväxt, ekonomiska kriser och höga energipriser påverkar en vanlig familjs livsmedelsinhandling. Global ökning av matpriser hotar att öka antalet undernärda bland barn och speciellt i de fattigaste länderna. Även en liten prisökning i ett utvecklingsland påverkar märkbart barnens kostvanor. I ett utvecklingsland använder en familj 70 % av sin lön till mat medan man i västländerna använder ca 20 % av sin lön. (UNICEF, 2012)

Man kan bekämpa undernäring på många enkla sätt. UNICEF vägleder mödrar att amma och hurudan mat ett barn behöver. Man ger A – vitamin och järn tillskott åt barnen och tillägger jod i salt. Vid akut undernäring ges ett specialframställt mjöl som innehåller näring. UNICEF arbetar med att minska de bakomliggande orsakerna till undernäring, d.v.s. fattigdom och ojämlikhet. (UNICEF, 2012)

2.3.4.3 Malaria

Malaria är en av de vanligaste dödsorsakerna bland under femåriga afrikanska barn. Barnen dör av feber och ihållande inflammationer som orsakar blodbrist. Barn under fem år omkommer lättare än andra människor eftersom deras immunförsvar inte är tillräckligt utvecklat. På grund av det försvagade immunförsvaret är gravida kvinnor särskilt mottagliga för sjukdomen. (UNICEF, 2012)

Över tre miljarder människor, eller nästan hälften av jordens befolkning, lever i områden där malaria förekommer. Problemen är störst i Sahara, Afrika. Hiv/aids och malaria förhindrar dessa länder att komma ur fattigdom och när folk blir sjuka och dör förlamas samhället och utvecklingen stannar. (UNICEF, 2012)

UNICEF är världens största distributör av malarianät. På tio år delades 140 miljoner nät ut. Näten är behandlade med myggmedel och är det bästa skyddet mot malaria. Eftersom myggorna oftast sticker om natten, skyddar man sig bäst genom att sova under näten. Genom att använda nätet minskar antalet myggor och dess smittorisk. Näten som UNICEF levererar till utvecklingsländerna är långvariga och tvättbara. I samband med utdelning av näten lär man människorna att använda näten på ett rätt sätt. Samtidigt erbjuds många andra hälsovårdstjänster som kan vara svåra att få vid avlägsna byar. (UNICEF, 2012)

Malariainfektioner och dödsfall har minskat betydligt och där man använt myggnätet har barndödligheten minskat med cirka en femtedel. Vid millennieskiftet hade endast 2 – 4 % av barnen myggnät men i dag har siffran stigit upp till 22 – 60 %, beroende var i Afrika man befinner sig. UNICEFs mål är att inget barn ska insjukna eller dö av malaria. Målet är utmanade men inte omöjligt och det behövs hjälp av andra för att må detta mål. (UNICEF, 2012)

2.3.4.4 Vatten

Rent vatten är en förutsättning och varje barns rätt men fortfarande dricker nästan en miljard människor smutsigt vatten. UNICEF jobbar för att varje barn ska få tillgång till rent vatten och hälsosam miljö. (UNICEF, 2012)

Smutsigt vatten och dålig hygien dödar årligen mera människor än krig. Farligaste är det för barnen, som lider av kolera och diarré. Varje minut dör två barn av diarré. Rent vatten delas ojämnt bland världens befolkning och klimatförändringen har orsakat ökning av torka men också översvämningar. Som följd av klimatförändringar så kan bland annat nötkreaturen dö av torka och människor som är beroende av jordbruk hamnar i nödläge. (UNICEF, 2012)

Brist på rent vatten och dålig sanitet drabbar i synnerhet flickor. De är tvungna att gå långa sträckor för att hämta vatten vilket tar upp en stor del av dagen. Därmed avbryts skolgången på grund av tidsbrist. Flickorna vill inte heller gå till skolan eftersom de inte har tillgång till separata toaletter för flickor. (UNICEF, 2012)

UNICEF investerar i att förbättra vatten- och sanitetsunderhåll permanent. De samarbetar med regeringar för att utveckla utvecklingsländernas vattenteknologi och bygger dess och vattenpunkter i byar och skolor. En integrerad del av UNICEFs arbete är att informera om betydelsen av rent vatten och god hygien. UNI-

CEF håller kampanjer varje år för att bland annat få människor tvätta händerna eftersom det minskar smittorisken avsevärt. (UNICEF, 2012)

UNICEF har en egen vatten- och sanitetsprogram för skolor. Syftet med programmet är att göra skolan till ett hälsosamt och jämlikt ställe för barnen och främja deras välbefinnande. I samarbete med regeringar ser UNICEF till att alla barn får rent vatten och hygieniska dass för pojkar och flickor och undervisning i hållbar utveckling och god hygien. (UNICEF, 2012)

Vid katastrofsituationer har UNICEF huvudansvaret att anordna vatten. De reparerar och restaurera vattenpunkter, lagrar vatten skaffar vattentankar och vattenrengöringsutrustning. De ser även till att det finns tillgång av dass, sanitetsservice och hygienpartiklar samt ger ut information om rent vatten, sanering och hygien. Mellan åren 1990 – 2010 halverade man bristen på rent vatten i Nordafrika, Latinamerika, Västindien och Öst- och Sydasien. (UNICEF, 2012)

2.3.4.5 Vaccination

Det mest effektiva sättet att garantera barns hälsa och rädda miljontals barn är genom vaccinationer. En femtedel är världens barn som föds får dock ingen vaccination vid födseln. En stor del av dem lever i utvecklingsländerna. Barnet är i livsfara när den inte får det skydd som vaccinet innehåller. Två miljoner barn dör varje år av sjukdomar som skulle ha kunnat förhindras genom vaccination. (UNICEF, 2011)

Med hjälp av vaccination kan barnet leva ett hälsosamt liv, och dessutom kan vaccinationen effektivt minska spridning av sjukdomar. Man kunde under åren 2000-2007 minska fall av mässling med hela 74 % genom aktiva vaccinationskampanjer. (UNICEF, 2011)

Leverans av vaccination till världens barn är en central del av UNICEFs arbete. UNICEF levererar vaccin till cirka 60 % av världens barn. Syftet är att ge alla barn skydd mot de sex olika dödliga sjukdomar; stelkramp, tuberkulos, polio, mässling, difteri och kikhosta. År 1980 kunde man endast ge 20 % av världens barn vaccinationer mot dessa sjukdomar men 30 år senare, år 2009, fick 82 % av världens barn vaccinationer. (UNICEF, 2011)

UNICEF ser till att vaccineringar sker systematiskt och regelbundet och att alla barn får vaccineringen oberoende var de bor. Därför har UNICEF utbildat sjukvårdspersonal och bl.a. donerat motorcyklar så att man kan nå alla barn som bor i avlägsna byar. (UNICEF, 2011)

UNICEF utför årligen stora vaccinationskampanjer runt om i världen. År 2010 i Bangladesh vaccinerades över 20 miljoner barn mot mässling på två veckor. I vissa länder är vaccinationskampanjer omöjliga att genomföra på grund av t.ex. inbördeskrig. I sådana länder organiserar UNICEF nationella vaccinationsdagar, under vilka miljontals barn vaccineras. Under dessa dagar förhandlar UNICEF om eldupphör, så att man kan vaccinera barnen i fred. (UNICEF, 2011)

2.3.5 Akuthjälp

När en katastrof slår till är det UNICEFs uppgift att sköta om barnen. Tack vare UNICEFs hjälp får barnen rent vatten, hälsovård, skydd och de kan fortsätta sin utbildning. Rent vatten räddar barnen från sjukdomar, som sprids snabbt efter en katastrof. Varje minut dör två barn av diarré i onödan. (UNICEF, 2012)

Bristen på mat hotar barn till undernäring, därför levererar UNICEF näringsrika pulver och jordnötspasta, så att barnen ska klara sig. Vid en katastrof vill man att barnen ska få det så bra som möjligt oberoende av omständigheterna. UNICEF

ordnar barnvänliga platser och skolor i tält, där barnen är skyddade och kan leka samt gå i skolan. (UNICEF, 2012)

UNICEFs arbete är snabbt och effektivt eftersom de är i ständig krisberedskap och har fyra strategiskt placerade lager. Dessa lager finns i Köpenhamn, Dubai, Shanghai och Panama. Vacciner, föda, mediciner, tält, filter och andra förnödenheter levereras från närmaste lagret till krisplatsen. Dessutom lagras förnödenheter på förhand i de områden som hotas av kris. (UNICEF, 2012)

På katastrofplatsen samarbetar UNICEF med regeringen och andra organisationer. Arbetet uppdelas på basen av olika behov och organisationernas kompetens, så att humanitära hjälpen distribueras så effektivt som möjligt. UNICEF har ansvar att koordinera vatten- och saneringsarbete, barns föda och utbildning på katastrofområden. Vid arbete av barnskydd samarbetar UNICEF med Rädda Barnen organisationen. (UNICEF, 2012)

UNICEFs arbete slutar inte efter att alla fått akuthjälp. De hjälper även att återuppbygga landet. Deras princip är att bygga starkare samhällen och satsar på att förbygga kriser. Donationer som går till barnens katastroffond används alltid där krisen är som störst. Donationerna är livsviktiga så att UNICEF kan agera direkt när en kris uppkommer. (UNICEF, 2012)

3 DONATION

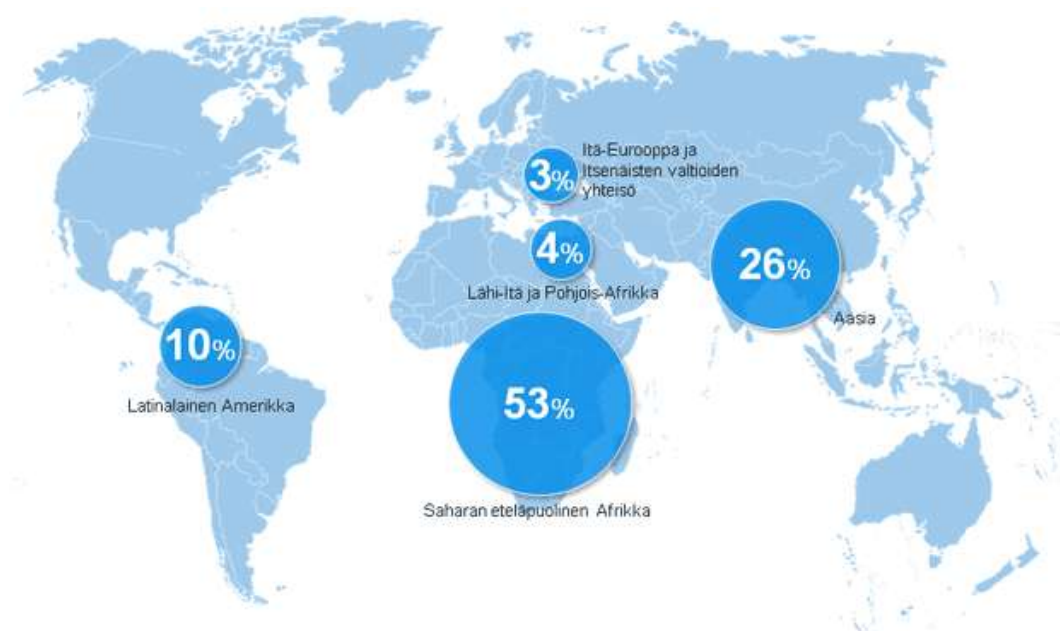
UNICEF får ingen finansiering från Förenta Nationerna. UNICEFs arbete finansieras enbart genom frivilliga donationer från privatpersoner, företag och regeringar i olika länder. Under 2010 samlade Finlands UNICEF ihop ca 18 miljoner euro via donationer och produktförsäljning. Donationer av privatpersoner uppgick till 87 % av totala donationer, 6 % av företag och produktförsäljning uppgick till 7 %. (UNICEF, 2011)

För varje euro används 79 cent för UNICEFs arbete runtom i världen och 21 cent för att genomföra samlingar och administration, d.v.s. att 79 % går till att hjälpa barnen och 21 % till övriga kostnader. Dessa övriga kostnader är löner till personalen, marknadsföring och kampanjkostnader. Under 2010 finansierade Utrikesministeriet UNICEF med ca 30 miljoner euro. Men p.g.a. att FN inte är direkt jämförbar med andra organisationer så ingår inte supporten i de finansiella rapporterna för Finlands UNICEF. (UNICEF, 2011)

Under 2010 var UNICEFs internationella årliga budget cirka 3,7 miljarder dollar. Dessa har använts till katastrofhjälp, opinionsbildning och för långsiktigt utvecklingsarbete. Man prioriterar de allra fattigaste länderna eftersom barnen är mest utsatta där. En stor del av medlen används för långsiktiga utvecklingsprogram i över 150 länder. Andelen delas enligt gemensamma mål och grunden till uppdelningen är bl.a. barndödligheten, bruttonationalprodukten och andelen barn i befolkningen. Medlen används även för att stödja aktiviteter såsom forskning. (UNICEF, 2011)

Medlen för år 2010 delades upp i olika målgrupper som t.ex. yngre barns överlevnad och utveckling, grundläggande utbildning och jämställdhet. Medlen delades även upp för olika områden i världen. Ur bilden nedan ser man hur medlen har blivit uppdelade. Största andelen av medlen, närmare sagt 53 %, har gått till om-

råden kring Sahara i Afrika. Asien fick 23 % av medlen, Latinamerika fick 10 % och Nordafrika fick 4 %. Europa fick minsta andelen av medlen, 3 %. Under 2010 användes fyra procent av Finlands UNICEFs intäkter till opinionsbildning i Finland. (UNICEF, 2011)

Figur 2. Bild av hur medlen delats upp.

3.1 Val av donationer

Man ge olika slags donationer. Man kan betala en summa till UNICEFs konto, man kan bli fadder och man kan köpa olika produkter via UNICEFs hemsida. Den finns inget minimumbelopp när man betalar direkt till bankkontot men om man vill bli fadder är minimumbeloppet 6 euro per månad. Som fadder hjälper man de barn som har de sämst ställt på jorden. Som fadder hjälper man UNICEF som i sin tur ser till att barnen får rent vatten, tillräcklig näring, vaccinering och skoltillbehör. Över 60 000 finländare är redan faddrar i UNICEF. (UNICEF, 2012)

Man kan även köpa olika produkter via UNICEFs hemsida. Man kan köpa produkterna åt sig själv eller köpa produkter åt utsatta barn. Produkter som man kan köpa åt sig själv är till exempel en mugg för 7 euro, en fotboll för 10 euro, ett pussel för 14 euro, en väska för 25 euro och en nyckelring för 5 euro. (UNICEF, 2012)

Saker man kan köpa åt barnen är malarianät, skolböcker, poliovacciner och vattenpump. Priserna på dessa varor ligger mellan 8 euro och 367 euro. Man kan även köpa olika paket såsom vaccinationspaket, skolkpaket, nödhjälpspaket, hälsopaket, vattenpaket och näringspaket. Med vaccinationspaketet kan man skydda 50 barn mot polio, mässling och stelkramp till priset av 19 euro. Skolkpaketet innehåller häften, pennor och läsböcker åt tio barn och kostar 31 euro. Privatpersoner kan även köpa korgar som innehåller bland annat mediciner och skolböcker. Priset på dessa korgar är 25 och 50 euro. (UNICEF, 2012)

Det finns även olika paket, som företag kan köpa. De är i allmänhet samma paket som privatpersoner kan köpa men för företagen är de större. Företag kan även köpa dyrare produkter som till exempel skoltält för 1589 euro. Företagen kan också köpa en korg som innehåller olika slags mediciner. Korgarnas pris är från 500 euro till 6000 euro. I den billigare korgen finns 2000 påsar saltlösningpulver, 20 malarianät, 60 påsar torrmjök och en låda med skoltillbehör. I den dyraste korgen finns 1500 påsar med jordnötskräm, 10 000 poliosprutor, 5 lådor med skoltillbehör, 155 malarianät, 5 vattenpumpar och 5 lådor med leksaker åt småbarn. (UNICEF, 2012)

Paketen leverars till de ställen där de behövs mest. År 2011 levererades skolkpaketet till bland annat Barbados, Ghana, Egypten och Liberia. Hälsopaketet levererades till bland annat Kongo, Madagaskar, Indien och Tunisien. Vaccineringspaketet leverades till bland annat Nordkorea, Senegal, Nigeria, Gambia och Etiopien.

Näringspaketen leverades till bland annat Kamerun, Egypten, Afghanistan, Indonesien och Makedonien. Vatten och sameringsprodukter leverades till bland annat Belize, Afghanistan, Kambodja och Jemen. (UNICEF, 2012)

Man kan även göra ett testamente till Finlands UNICEF. Det som krävs är, att man är över 18 år, dokumentet skall vara i skriftlig form, två vittnen måste underskriva testamentet och har lite kännedom om laglig formalitet. (UNICEF, 2012)

3.2 Samarbetspartners

UNICEF har internationellt samarbete med många olika företag. Finlands UNICEF har samarbete med IKEA, H & M, Pampers, Nokia och Finnair. IKEA Foundation donerade en euro för varje sålt mjukisdjur och barnbok inom tiden 1.11 – 23.12.2011. Kampanjen gjordes för första gången år 2003 och hittills har man fått ihop 35,2 miljoner euro. Med dessa pengar har man kunnat hjälpa åtta miljoner barn runtom i världen. (Eronen: 2011, 16 – 17)

År 2004 började UNICEF och H & M sitt samarbete på en internationell nivå. År 2011 samlade man in pengar under julen i alla H & M butiker för skolgång åt barn i Bangladesh. Kampanjen håller alltid på tills julen och under den tiden ges för varje UNICEF – märkt vara 50 cent till UNICEF. Genom att köpa en UNICEF – märkt vara kunde man säkra ett barns skolgång för en vecka. (Eronen: 2011, 16)

Från år 2006 har UNICEF samarbetat med Procter & Gamble. Under julen 2011 gavs en stekrampsspruta åt mammor och nyfödda barn i u – länderna för varje sålt Pampers – paket. För fjärde året är även K – affärerna med i kampanjen. Under november och december gav K – affärerna en stelkrampsspruta för varje sålt Pampers –, Ariel –, och Fairyprodukt. Sedan samarbetets start år 2006 har man hjälpt 100 miljoner mammor och barn mot stelkramp. (Eronen: 2011, 17)

Nokia och UNICEF har samarbetat i flera år. Av UNICEFs traditionella vykort har Nokia skapat elektroniska vykort i början av millennieskiftet. Vem som helst kan skicka UNICEFs elektroniska vykort. Med dessa e – kort stöder Nokia UNICEFs i kampanjen Schools of Africa. (Eronen: 2011, 17)

Finnair stöder med sina utlandsflyg Change for Good – kampanjen som utförs alla år mellan jul och nyår. Tillsammans med kunderna, personalen och samarbetspartners har Finnair samlat ihop över en miljon euro åt UNICEF. Åren 2009 – 2011 går donationerna till Rent vatten för barnen i Indien – programmet. (Eronen; 2011, 17)

4 VOLONTÄRARBETE

UNICEF har miljontals volontärarbetare över hela världen, som säkrar barnen deras rättigheter. Volontärarbetare i Finland samlar ihop medel, ökar medvetenheten om UNICEFs verksamhet och erbjuder sina kompetenser och kontakter för att stödja UNICEFs verksamhet. I utvecklingsländerna gör lokalbefolkningen tal-koarbete för UNICEFs projekter, som för utvecklingen framåt. De vaccinerar, gräver brunnar, undervisar och utför upplysningsarbete. (UNICEF, 2011)

Man kan även utföra volontärarbete vid UNICEFs volontärgrupper eller tillsammans med kompisar, arbetspartners och familjen. Man kan även ta kontakt med en ungdomsrörelse på sin hemkommun och samarbeta med dem (UNICEF, 2012). Alla kampanjer man utför måste vara godkända av UNICEF och de kampanjer som går mot Finlands lag eller på något annat sätt är olämpliga, kan inte godkännas av UNICEF (UNICEF, 2012; 12).

Varje volontärgrupp fungerar under organisationen som oregistrerade delar i UNICEFs volontärnätverk. Gruppen väljer sinsemellan sina funktionärer såsom ordförande, försäljningschef, informatör, kassör och sekreterare och uppgör en handlingsplan tillsammans. Varje medlem ger gruppen sin expertis och tid. Alla volontärgrupperna är olika och har olika verksamheter men gemensamt har de önskan att hjälpa barn i utvecklingsländerna. (UNICEF, 2011)

Till volontärgrupperna samlas volontärer som vill aktivt delta i sina hemkommuner och som har tid att samla ihop pengar och ge ut information. För att få in medel kan man sälja UNICEF kort och paket vid olika händelser i kommunen, ordna lopptorg, delta i UNICEFs insamlingsverksamhet och samarbeta med företag genom att skaffa insamlingsbössor. Man kan även hålla informationstillfällen och seminarier vid skolor och företag, dela ut broschyrer och göra reklam i tidningar. (UNICEF, 2007)

EMPIRISK DEL

5 SYFTE OCH INNEHÅLL

Efter att teoridelen blev färdigställd började jag med den empiriska delen. Den teoretiska delen består till stor del om vad UNICEF jobbar med. Teoridelen består även av donationer och volontärarbete.

Avsikten med den empiriska delen är att få svar på de frågeställningar jag har ställt, samt att komma fram till en slutsats. Jag valde att göra telefonintervjuer och skicka e – post åt anställda och frivilliga på UNICEF. Orsaken till varför jag valde att göra telefonintervjuer och skicka e – post var, att jag ansåg att det var det effektivaste sättet att nå människor. Geografiskt sätt så var det lönsammare att göra telefonintervjuer.

Orsaken till varför jag valde kvalitativ undersökning framför kvantitativ, var för att det skulle bli mera personligare. Genom att välja kvalitativ metod så fick jag även chansen att fråga vidare inom vissa områden om så behövdes.

5.1 Undersökningsmetoden

Jag har noga övervägt om jag skulle använda mig av kvantitativ eller kvalitativ metod. Jag kom dock fram till att använda den kvalitativa metoden eftersom jag ville att de intervjuade skulle få berätta fritt. Intervjuerna gjordes med hjälp av fyra personer som arbetar på UNICEF. En av dem jobbar vid Finlands UNICEFs kontor i Helsingfors och tre är ordförande för frivilliggruppen i Jakobstad, Jyväskylä och Åbo.

Jag är nöjd med valet av undersökningsmetoden eftersom jag nu kunde precisera frågorna och under intervjutillfället kunde jag fråga följdfrågor. Om den som blev

intervjuad inte riktigt förstod vad jag menade med någon fråga kunde jag direkt omformulera den på ett annat vis vid intervjutillfället.

5.2 Kvalitativa undersökningar

Man skulle kunna tro att intervjuforskning skulle vara en lätt sak att göra. Den är lätt att göra men svårt att få det bra gjort. Den kvalitativa intervjun liknar en vardaglig situation och där kunskap är i samspel mellan intervjuaren och intervjupersonen. Båda utbyter åsikter över temat som diskuteras. (Kvale & Brinkmann, 2009; 17 – 18)

Figur 3 är en bild av två ansikten som utgör en vas emellan dem. Enligt Kvale och Brinkmann är ansikten på bilden intervjuaren och den som blir intervjuad och samspelet dem emellan. Man kan även koncentrera sig på vassen mellan intervjuaren och intervjupersonen som innehåller den kunskap som fås genom att synpunkter utbyts. Intervjun är ett professionellt samtal som bygger på vardagslivets samtal, dock är intervjun inte som ett vanligt samtal mellan två personer, eftersom det är intervjuaren som kontrollerar situationen. Intervjuaren ställer frågorna och följer upp svaren som fås av intervjupersonen. (Kvale & Brinkmann, 2009; 18 – 19)

Figur 3. Edgar Rubins bild av de två ansikten.

Om man geografiskt sett inte kan göra intervjun ansikte mot ansikte så är datorstödda intervjuer en bra tillgång. Datorstödda intervjuer betyder att man gör en intervju via ett telefonsamtal eller skickar mail. Nackdelen är att man inte ser den andres kroppsspråk och det blir svårt att ge detaljrika beskrivningar (Kvale & Brinkmann, 2009; 165). Det är även viktigt att formulera sina frågor så, att de är lätta att förstå och inte för långa. Om man vet vad, varför och hur man ska fråga är det onödigt att fylla frågorna med tomt prat (Kvale & Brinkmann, 2009; 178).

Kvaliteten på intervjun är avgörande för kvaliteten på analysen. Kvalitetskriterier för en intervju är bland annat korta frågor och långa svar, relevanta, spontana och specifika svar av intervjupersonen, hur mycket intervjuaren följer upp och klargör svaren och intervjuare bekräftar sina tolkningar av svaren. Riktlinjer för en bra intervju är, att intervjuaren vet varför, hur och vad han intervjuar. (Kvale & Brinkmann, 2009; 180)

En skicklig intervjuare skall vara kunnig om ämnet för intervjun och veta vilka frågor han ska ställa. Intervjuaren skall kunna förklara syftet med intervjun och kort gå igenom vad som sagts under intervjun. Att använda enkla ord och uttryck samt vara tydlig och ställa korta frågor är en av de viktigaste kvalifikationerna en intervjuare skall ha. Andra kvalifikationer en intervjuare ska är vänlighet, känsla för vad som sägs och hur det sägs, vet vad slags kunskap som söks och ställer kritiska frågor. (Kvale & Brinkmann, 2009; 182 – 183)

Kvalitativ forskning har fått en del kritik. Man menar att kvalitativ forskning inte är vetenskaplig utan speglar endast sunt förnuft, den är inte objektiv utan subjektiv och den är inte heller en vetenskaplig metod utan är alltför person beroende. Vidare kritik är att intervjuresultaten är snedvridna och därmed inte trovärdiga, resultaten är otillförlitlig på grund av ledande frågor och att resultaten inte är ge-

neraliserbara eftersom det finns för få intervjupersoner. (Kvale & Brinkmann, 2009;185 – 187)

5.3 Tid för undersökningen

Under hela lärdomsprovets gång har jag funderat över frågorna. Frågorna kunde dyka upp medan jag skrev teoridelen. Jag sammanställde alla mina intervjufrågor i april 2012 och sammanställde svaren maj 2012.

I början var det svårt att få tag i personer som kunde ställa upp till en intervju. Jag hade skickat ut e – post till några i UNICEF – personalen i Helsingfors utan resultat. Jag hade tänkt att jag skulle göra intervjun via e – post men jag fick tänka om när ingen svarade tillbaka. Jag ringde istället åt dem och en person ställde upp. Jag fick även idén att jag skulle intervju någon som jobbar med UNICEF men på sin egen hemort, i så kallade volontärgrupper.

6 INTERVJUER

Jag hade som plan för detta att intervjua minst tre anställda vid Finlands UNICEFs kontor i Helsingfors och tre personer från olika volontärgrupper. Jag tog kontakt med Finlands UNICEFs kontor i Helsingfors och fick, efter lite om och men, tre anställda som var villiga att ställa upp på intervjun. Men när dagen kom att jag skulle intervjua dem, var det endast en anställd som svarade. Efter att ha bokstavligen jagat de två andra i två veckor gav jag upp och vände mig då till volontärgrupperna och där var de mera villiga att ställa upp på intervju.

Under intervjun med Tarja Valtakari, ekonomi – och administrationschef på Finlands UNICEF, kom det fram att hon hade endast ytlig information om volontärarbete. När jag sedan skulle intervjua volontärgrupperna hade jag lite mera djupinriktade frågor åt dem. Detta ledde till att det nästan blev två olika sorters intervjuer. Intervjuerna skedde via telefon och e – post.

I efterhand önskar jag att jag skulle ha haft åtminstone en anställd till från UNICEFs kontor intervjuad för att få jämföra svaren med varandra och eventuellt få mera information. Jag är dock glad att det var så många från volontärgrupperna som ville hjälpa till. Även de volontärgrupper som inte ville ställa upp på intervju gav mig tips om vilka volontärgrupper som kunde hjälpa mig.

Intervjufrågorna som jag ställde till Tarja Valtakari finns som bilaga 1 och de intervjufrågor som jag ställde till volontärgrupperna finns som bilaga 2. De intervjuade är:

1. Tarja Valtakari, ekonomi – och administrationschef vid Finlands UNICEF
2. Riitta Palovuori, ordförande vid volontärgruppen i Jakobstad
3. Riitta Mehtonen, ordförande vid volontärgruppen i Åbo
4. Katriina Dunn, ordförande vid volontärgruppen i Jyväskylä

6.1 Tarja Valtakari

Tarja Valtakari är ekonomi – och administrationschef vid Finlands UNICEF i Helsingfors. Valtakari har arbetat vid UNICEF i sju år. Hon har tidigare jobbat som projektchef och finanschef vid Sampo Group i 15 år.

Valtakari förklarar att UNICEF är en del av Förenta Nationernas mandat men UNICEF får inget finansiellt understöd av FN. Med andra ord så är UNICEF beroende av frivilliga donationer. Vidare förklarar Valtakari att Finlands UNICEF hjälper UNICEF – organisationen att lösa livsviktiga problem. Finlands UNICEF har även skyldighet att informera det finska folket om barnens rättigheter.

Valtakari menar att Finlands UNICEF hjälper andra länder via utvecklingsarbete och medicinering genom att ge de donationer som man samlat ihop. Finlands UNICEF hjälper även med bristvaror som mat och vatten. Hjälpen går till de länder som behöver det mest.

Enligt Valtakari kan en privatperson hjälpa till på många sätt. Man kan ge donationer av olika slag, antingen genom att betala en summa till UNICEFs bankkonto eller genom att köpa produkter via nätet. Man kan även bli fadder och ge en viss summa månatligen. Det är upp till var och en hur mycket de vill ge vid ett donationstillfälle. En privatperson kan även delta i en volontärgrupp, där man tillsammans med andra samlar in pengar på olika sätt. Företagen ger oftast en donation och storleken bestämmer de själva.

Det finns många olika företag som samarbetar med UNICEF, förklarar Valtakari. De är både små – och storföretag och de hjälper till bland annat genom att sälja julkort inom företaget eller genom att ställa fram en samlingsbössa. Vissa företag

har de haft samarbete med i många år och de har lyckats att samla in en del pengar. Dessa företag är bland annat Finnair och IKEA.

Valtakari berättar att Finlands UNICEF får in medel genom kortförsäljningen, speciellt vid juletiden, men även via produktförsäljningen. En stor del av medlen kommer via månadsgivarna. Enligt Valtakari varierar summan mellan månadsgivarna. Vissa ger 10 euro och andra ger 50 euro. Man får själv välja vilken summa man vill ge och vad man känner att man har råd med.

Valtakari förklarar att alla donationer och medel som Finlands UNICEF får av månadsgivare, volontärgrupper och företag, betalas in på UNICEF – organisationens bankkonto. Vid huvudkontoret bestäms hur medlen skall användas. En stor del går utomlands till olika hjälpprogram. Tillsammans med regeringar från olika länder kommer man överens hur man fördelar upp medlen. Medlen används även för att finansiera UNICEFs kontor runtom i världen, däribland Finland. Valtakari förklarar vidare att dessa medel går till lön åt personalen och till olika program.

Vid frågan om UNICEF skulle kunna samarbeta med andra hjälporganisationer svarade Valtakari att det är fullt möjligt. Samarbete sker kontinuerligt ute i fältet. När det t.ex. uppstår en katastrofsituation är UNICEF inte det enda hjälporganisationen som är på plats. Där finns bland annat Röda Korset, Rädda Barnen och Action Aid International. Dessa organisationer har dock egna program och insamlingsmetoder. Ute på fältet har UNICEF som uppgift att ge vård vid akuthjälp, vattensanering och skydda barnen.

Man kan hjälpa till även om man inte kan ge donationer, menar Valtakari. Man kan söka upp närmaste volontärgrupp och se hurudan verksamhet de erbjuder. Det som krävs är att man har tid när man är volontärbetare. I Finlands finns det 40

volontärgrupper och över 2000 volontärbetare. Olika volontärgrupper har olika verksamheter, men de allra flesta säljer UNICEF – produkter vid olika sammanhang, menar Valtakari.

Om man vill åka utomlands som volontärbetare, måste man ta kontakt med utrikesministeriet eller Förenta Nationerna, förklara Valtakari. Finlands UNICEF skickar inte volontärbetarna utomlands utan de utför volontärbete endast inom volontärgruppen.

Slutligen vill Valtakari poängtera att volontärernas arbete är mycket viktigt för UNICEF. Utan dem skulle det inte gå lika bra förklarar Valtakari. UNICEF är väldigt tacksam att det redan finns så många intresserade av volontärbete och man söker konstant efter nya volontärer och faddrar.

6.2 Riitta Palovuori

Riitta Palovuori är ordförande vid volontärgruppen i Jakobstad och har varit aktiv i gruppen i 20 år. Jakobstads volontärgrupp var bland de första volontärgrupperna som grundades. I Jakobstad finns det för tillfället över 60 volontärbetare. För att få andra intresserade av volontärbete måste man aktivt fråga folk vid olika tillfällen samt vänner och släkt, förklarar Palovuori.

Volontärgruppen i Jakobstad har en aktiv verksamhet berättar Palovuori. Volontärgruppen hyr ett litet ställe där de säljer UNICEF – produkter samt handsydda dockor. Man har butiken öppet två timmar per dag och man har ett rullande schema vem som jobbar. Vidare berättar Palovuori att man vid olika tillställningar ordnar lotterier samt att man vid Prisma i Jakobstad har en tunna dit folk får lägga kvittona som de får efter att ha pantat tomflaskor. Varje månad får man ett par hundra euro.

Till Törst – kampanjen, i slutet av april, var det många volontärer som var ute i staden med insamlingsbössorna. Man samarbetade med Karleby och sammanlagt hade de samlat in över 10 000 euro, konstaterade Palovuori.

Vid frågan om hur en privatperson kan hjälpa till svarade Palovuori att det finns många sätt att hjälpa till. Man kan gå med i volontärgruppen och samarbeta med andra och man kan bli månadsgivare. Vid volontärgruppen har de mycket aktivitet som att sticka och sy dockor, ordna loppisar och upprätthållande av butiken. Enligt Palovuori är det ändå månadsgivare som är mest populärt i Jakobstad och det är en säker inkomst för UNICEF. Företagen är dock inte så aktiva att hjälpa volontärgrupperna. Det finns de som har ordnat insamlingsbössor till sina arbetsplatser för att samla in pengar men det är inte lika givande som t.ex. pantflaskorna.

Palovuori förklarade att medlen som de samlade in överfördes till kontoret i Helsingfors och därifrån för medlen till UNICEF – organisationen. Med medlen köps medicin och andra varor, som sedan lagras i Köpenhamn. Därifrån åker produkterna dit de behövs. Palovuori fortsätter att förklara att det är viktigt att produkterna finns klara i Köpenhamn när de behövs eftersom hjälpen måste snabbt komma fram till katastrofplatsen.

UNICEF hjälper volontärgrupperna genom att ordna skolningsdagar, förklarar Palovuori. Men endast en volontär får åka på den. Om man vill åka utomlands som volontärbetare rekommenderar Palovuori att man skall ta kontakt med utrikesministeriet eller UNICEFs kontor i Helsingfors.

Som avslutning frågade jag om det finns någon förbättring som kunde ske och svaret av Palovuori blev att det skulle vara bra med mera volontärbetare. Ju

mera volontärbetare desto mera aktivare blir gruppen och mera idéer skapas vilket förhoppningsvis syns i slutresultatet.

6.3 Riitta Mehtonen

Riitta Mehtonen är viceordförande vid volontärgruppen i Åbo. Verksamheten har varit aktiv i flera årtionden. Mehtonen har dock varit aktiv volontärbetare i åtta år.

Enligt Mehtonen är intressenivån för volontärbete lågt i Åbo. Mehtonen förklarar att många har andra fritidsintressen och volontärbete inte är tillräckligt intressant. Volontärgruppen i Åbo har cirka 20 – 30 volontärer men endast en liten del av dem är verkligen aktiva. Att få nya intresserade är inte heller lätt förklarar Mehtonen. De ordnar en informations – och rekryteringstillfälle för studerande men de som har ett fast jobb är det svårare att få tag på. De kan redan ha en fritidsgrupp de håller på med och orkar inte med en till.

Volontärgruppen säljer UNICEF – produkter, sy dockor eller hjälper att sälja de dockor som andra har gjort, ordnar insamlingstillfällen, besöker skolor för att ge information om UNICEF och ger allmän information om UNICEFs verksamhet förklarar Mehtonen. Volontärerna träffas en gång i månaden för att kunna diskutera.

Mehtonen förklarar att volontärgruppen är oftast med i alla de program och kampanjer som Finlands UNICEF deltar i. Mehtonen fortsätter att förklara att volontärgruppen har egentligen inte egna program eller kampanjer men ibland ordnar de teater eller håller insamlingar som behövs vid akuthjälpsprogrammen.

Samarbete med andra volontärgrupper är vanligt förklara Mehtonen. Dockor som sys i Åbo kan skickas till andra volontärgrupper för att säljas eller så får de dockor som inte blivit sålda på ett annat ställe. Årligen träffas volontärgrupperna 2 – 3 gånger vid gemensamma tillfällen.

En privatperson kan medverka i gruppen, sy Anna – och Toivodockor eller donera pengar. Företagen hjälper på så vis att t.ex. Veritas lånar ut ett rum där de håller möten och butiken. Vidare menar Mehtonen att Stockmann och Alko är med i t.ex. kampanjen Törst – dagen.

Mehtonen förklarar att alla pengar går till Finlands UNICEF och till olika program. För tillfället går pengarna till Sahel – området i Afrika, där det råder stor brist på vatten. Samarbetet mellan volontärgruppen och Finlands UNICEF är kontinuerligt, menar Mehtonen. Volontärgruppen får informationshjälp av organisationen och volontärgruppen säljer UNICEFs produkter.

Mehtonen menar att UNICEF inte skickar volontärbetare utomlands. Man måste ta kontakt med utrikesministeriet. Slutligen förklarar Mehtonen att det finns alltid något att förbättra, men att man i Åbo borde rekrytera mera volontärer eventuellt med tillsammans med en annan volontärgrupp.

6.4 Katriina Dunn

Katriina Dunn har nyligen fått ordförandeposten vid volontärgruppen i Jyväskylä. Volontärgruppen grundades år 1986 och har idag cirka 80 medlemmar varav 10 – 20 är aktiva volontärer.

Enligt Dunn kan det ibland komma någon och fråga hur man kan delta i UNICEFs volontärarbete. I Jyväskylä finns det många verksamma och aktiva grupper förutom UNICEF, så intresset är stort för volontärarbete. Vidare förklarar Dunn att deras verksamhet är brådskande och aktivt vilket leder till att gruppen varken har tid eller resurser för att marknadsföra verksamheten. Dock försöker man vara närvarande vid olika tillställningar och informera lokaltidningen om olika händelser.

Dunn förklarar att volontärgruppen håller igång butiken året runt i centrum av Jyväskylä. Butiken är verksamhetens hjärta och årets största händelse är julförsäljningen och då sker det även på andra ställen förutom i butiken. Även insamlingen till Törst – dagen är ett stort evenemang för volontärgruppen. Dessutom deltar volontärgruppen vid olika tillställningar samt samarbetar med lokala skolor.

Vid insamlingen till Törst – dagen hade volontärgruppen insamlingsbössor och de hjälpte skolor att ordna egna insamlingar. Dunn berättar vidare att man lyckats rekrytera många restauranger som hjälper till med att samla in pengar. När det gäller egna program och kampanjer är volontärgruppen i Jyväskylä väldigt aktiv. Årligen deltar gruppen tillsammans med Uimaliitto ry att ordna Suomi Uu UNICEF händelsen i simhallarna. I samband med att det lokala fotbollslaget, JJK, har match ordnar UNICEF en insamling. Dunn nämner också att man planerar att hålla en konsert i höst i Säynätsalo kyrka och alla pengar går oavkortat till UNICEF.

Samarbete med andra volontärgrupper är inte så aktivt menar Dunn. De geografiska avstånden mellan städerna gör det svårt. Dock skickar man produkter till varnada, t.ex. de handsydda Anna – och Toivodockorna.

Vid frågan om vad en privatperson kan göra svarade Dunn, att det finns många möjligheter. Man kan bli månadsgivare, vilket är kostnadseffektivt och ett långsiktigt sätt att hjälpa. Om man vill vara aktiv kan man delta i volontärgruppens aktiviteter. I Jyväskylä kan man vara butiksförsäljare, insamlare, ställa upp som försäljare vid olika tillställningar, besöka skolor och ordna informationstillfällen och tillverka Anna – Toivodockor. Dunn poängterar att var och en får själv välja hur mycket man vill och hinner delta i volontärgruppen. Vissa volontärer deltar endast vid julförsäljningen medan andra deltar i alla program och kampanjer.

Dunn berättar vidare att några glasskioskförsäljare har fram UNICEFs insamlingsbössor hela sommaren. Den lokala handelsföreningens stiftelse har donerat lagerytrymmen som Jyväskyläs volontärgrupp får använda. Via fotbollslaget JJKs företagsvärd får volontärgruppen donationer.

Alla donationer som volontärgruppen samlar in förs över till huvudkontoret i Helsingfors. Därifrån går medlen till katastroffonder och UNICEFs administration. Finlands UNICEF ordnar årligen skolningsdagar åt aktiva volontärarbetare. I huvudkontoret finns en kontaktperson ämnat för volontärgrupperna som hjälper till om grupperna har problem, förklarar Dunn.

Enligt Dunn är volontärgruppen och verksamheten i Jyväskylä bra organiserat. UNICEFs information når fram till folket och alla gör ett bra jobb utan speciell skolning. Slutligen säger Dunn att organisationen är stor men i alla fall erbjuder de den hjälp och vägledning som volontärgruppen behöver.

7 ANALYS OCH SLUTSATS AV INTERVJUERNA

Jag har analyserat UNICEFs verksamhet i Finland. Majoriteten av de intervjuade var volontärer vid olika kommuner runtom i Finland. Dessa gruppers medlemsantal var under 90 personer. Orsaken till att jag väljer att analysera i löpande text är på grund av, att jag valt mig av kvalitativa forskningsmetoder och därmed kan inte resultatet visas i statistik.

Jag är även glad att någon ställde upp från huvudkontoret i Helsingfors och gav mig djupare information om Finlands UNICEF. De som ställde upp på en intervju var positivt inställda och hade mycket att berätta. Dock är frågorna till Valtakari inte likadana som till de andra, detta på grund av att volontärgrupperna är en grupp för sig fastän de hör till UNICEF. Under intervjun med Palovuori kom jag underfund med att det inte fungerar att ställa likadana frågor till henne som Valtakari. Intervjun med Palovuori fick jag ändå bra med svar fastän det inte blev som jag hade tänkt mig. Efter detta ville jag få tag på mera anställda vid huvudkontoret men misslyckades.

Ordföranden vid de olika volontärgrupperna har olika erfarenheter av volontärbete. Vissa har varit volontär i två decennier och några har just börjat. Alla har de dock ett mål: att hjälpa andra. Under intervjuerna kom det fram att alla volontärgrupper inte är lika aktiva som andra. Detta kan bero på antalet volontärer i gruppen eller stadens storlek. Vissa volontärgrupper hade många medlemmar men egentligen var det endast en liten bråkdel som var aktiva. Alla de volontärgrupper som jag intervjuade hade deltagit i den så kallade Törst – dagenkampanjen. Den pågår ända till 15 maj, och därmed kunde man inte ge ett slutligt resultat av kampanjen.

Som sagt tidigare, kan det vara stor skillnad mellan volontärgrupperna och dess aktivitet. Vissa deltog endast i de kampanjer som UNICEF ordnar medan vissa

ordnar egna tillställningar och insamlingar. Aktiviteten på en grupp beror på medlemmarna i gruppen och hur mycket tid och ork de vill ge åt verksamheten. Att få mera att bli intresserade av volontärarbete är en kontinuerlig kamp i alla de tre intervjuade volontärgrupperna. Fastän man ordnar informationstillfällen och syns ute i staden är intresset inte så högt. Detta kan bero på att många har andra fritidsintressen och tiden inte räcker till.

Alla donationer som volontärgrupperna får in genom insamlingar går oavkortat till huvudkontoret i Helsingfors. Därifrån går allt till UNICEF – organisationen, där man sedan delar upp pengarna. Dessa måste räcka till de olika programmen som UNICEF har samt till administrationen. UNICEF – organisationen ser även till att det finns varor i de olika lagren runtom i världen, bland annat Köpenhamn. De måste vara omedelbart färdiga att åka ifall om en katastrof inträffar någonstans i världen.

I fråga om vad en privatperson och företag kan göra kom det flera förslag. En privatperson kan gå med i volontärgruppen och vara aktiv via det, man kan bli månadsgivare och betala en viss summa varje månad eller man kan sy de så kallade Anna – och Toivodockorna. Om man deltar i en volontärgrupp kan man sälja UNICEFs produkter, man kan gå runt med en insamlingsbössa, man kan vara bordsförsäljare vid olika evenemang eller man kan delta vid julförsäljningen. I volontärgruppen kan man gemensamt komma på olika idéer och ordna egna kampanjer. Man måste dock kontakta huvudkontoret i Helsingfors före man börjar så att de kan godkänna idén. UNICEF kan hjälpa grupperna genom att låna ut behövlig material. Om man tycker att man inte har tid att delta i dessa volontärgrupper, kan man bli en så kallad fadder. Det går ut på att man ger en viss summa pengar varje månad. Summan får man bestämma själv. Detta kräver inte så mycket av fritiden av privatpersonen men är ett effektivt sätt att hjälpa. Företagen kan bland annat skaffa insamlingsbössorna till arbetsplatsen eller hjälp volontärgrupperna på olika vis.

Om man tycker att volontärarbetet i Finland inte är det som man egentligen vill göra och man funderar på att åka utomlands som volontär, måste man ta kontakt till Finlands UNICEFs kontor i Helsingfors eller utrikesministeriet i Finland. Man kan även kontakta Förenta Nationerna för att få råd och hjälp. Men under intervjuernas gång kom det fram att Finlands UNICEF inte skickar någon utomlands.

8 AVSLUTNING

Syftet med detta arbete var att ta reda på hurudan hjälp Finland erbjuder utomlands och hur en privatperson och företag kan hjälpa till. Jag anser att jag har lyckats att få fram vad UNICEF gör och hur man kan hjälpa till. Däremot anser jag att jag borde ha fått mera intervjuer från huvudkontoret för att ha något att jämföra med Valtakaris svar. Jag måste dock uttrycka min missnöjdhet mot de personer, som lovat att ställa upp på intervju men som backade ur i sista minuten och ids inte svara varken i telefon eller på e – posten. Den tid jag lade ner för att få kontakt med dessa personer kunde jag ha hittat andra. Jag är glad och tacksam att volontärerna var mera intresserade och hjälpsamma gentemot min undersökning.

Den viktigaste i teoridelen är vad UNICEF gör. Det visar hur omfattande organisationen är och hur man försöker att bota sjukdomar, hur man försöker avskaffa barnäktenskap, hur man försöker ge utbildning åt varje barn och hur man ser till att alla är lika jämställd.

Jag vill ännu en gång tacka de personer som ställde upp på intervju och Helena Blomquist som varit min handledare under lärdomsprovets gång.

9 KÄLLFÖRTECKNING

9.1 Tryckta verk

Kvale, S. & Brinkmann, S. 2009. Den kvalitativa forskningsintervjun. Lund. Studentlitteratur.

9.2 Elektroniska databaser och publikationer

Eronen, S. 2011. Yrityskampanjat tietävät joulua. UNICEF uutiset/nytt 2011, 4. Helsingfors. Hänvisat 21.04.2011.
<http://www.unicef.fi/files/unicef/uutisetjainfo/UNICEF-uutiset-4-11.pdf>

Mullerbeck, E. & Anthony, D. 2011. UNICEF at 65: Looking back, thinking ahead. Hänvisat 16.02.2012. http://www.unicef.org/about/who/index_60926.html

Rautakoura, R. 2007. Suomen UNICEF 40 vuotta. Tarinoita ja kehityskertomuksia 1967 - 2007. Hänvisat 17.03.2011.
http://www.unicef.fi/files/unicef/pdf/Unicef_historia.pdf

UNICEF. 2007. Paikallisryhmän toiminta. Hänvisat 25.04.2012.
<http://www.unicef.fi/toiminta>

UNICEF. 2011. About UNICEF: Who we are. Hänvisat 13.03.2011.
http://www.unicef.org/about/who/index_introduction.html

UNICEF. 2011. HIV / AIDS. Hänvisat 10.02.2012. http://www.unicef.fi/hiv_aids

UNICEF. 2011. Koulutus. Hänvisat 02.09.2011. <http://www.unicef.fi/koulutus>

UNICEF. 2011. Lahjoitusten käyttö. Hänvisat 18.04.2012.
<http://www.unicef.fi/lahjoitusten-kaytto>

UNICEF. 2011. Lapset seksikaupan uhreina. Hänvisat 07.02.2012.
<http://www.unicef.fi/lapsetseksikauppa>

UNICEF. 2011. Lapset väkivallan kohteena. Hänvisat 10.11.2011.
<http://www.unicef.fi/lapsetvakivallank-2>

UNICEF. 2011. Lapsiavioliitto. Hänvisat 07.02.2012.
<http://www.unicef.fi/lapsiavioliitot>

UNICEF. 2011. Lapsikauppa. Hänvisat 12.11.2011.
<http://www.unicef.fi/lapsikauppa>

UNICEF. 2011. Lapsisotilaat. Hänvisat 20.09.2011.
<http://www.unicef.fi/lapsisotilaat>

UNICEF. 2011. Lapsityö. Hänvisat 12.11.2011. <http://www.unicef.fi/lapsityo>

UNICEF. 2011. Liity paikallisryhmään. Hänvisat 25.04.2012.
http://www.unicef.fi/tule_vapaaehtoiseksi

UNICEF. 2011. Mikä UNICEF on ja miksi olemme olemassa. Hänvisat 13.03.2011. <http://www.unicef.fi/unicef>

UNICEF. 2011. Rekisteröimättömät lapset. Hänvisat 10.11.2011.
<http://www.unicef.fi/rekisterimttmtla-1>

UNICEF. 2011. Rokotukset. Hänvisat 08.04.2012.
<http://www.unicef.fi/rokotukset>

UNICEF. 2011. Suojelu. Hänvisat 08.09.2011. <http://www.unicef.fi/suojelu>

UNICEF. 2011. Tasa - arvo. Hänvisat 08.09.2011. http://www.unicef.fi/tasa_arvo

UNICEF. 2011. Terveys. Hänvisat 09.02.2012. <http://www.unicef.fi/terveys>

UNICEF. 2011. Tietoa taloudesta. Hänvisat 18.04.2012.
<http://www.unicef.fi/tietoa-taloudesta>

UNICEF. 2011. Tule vapaaehtoiseksi. Hänvisat 25.04.2012.
<http://www.unicef.fi/vapaaehtoistyö>

UNICEF. 2012. Häätäpu. Hänvisat 13.02.2012. http://www.unicef.fi/hata_apu

UNICEF. 2012. Malaria. Hänvisat 07.04.2012. <http://www.unicef.fi/malaria>

UNICEF. 2012. Mihin tänä vuonna hankitut lahjat on toimitettu? Hänvisat 21.04.2012. <http://www.pehmeapaketti.fi/mihin-tuotteet-toimitetaan>

UNICEF. 2012. Opas niille jotka haluavat rankentaa parempaa maailmaa. Hänvisat 25.04.2012. <http://www.unicef.fi/files/unicef/Koulut/Keraysideoita-Unicefille.pdf>

UNICEF. 2012. Pehmeä paketti yksityisille. Hänvisat 21.04.2012. <http://www.pehmeapaketti.fi/>

UNICEF. 2012. Pehmeä paketti yrityksille. Hänvisat 21.04.2012. <http://www.pehmeapaketti.fi/kaikki-tuotteet-yrityksille>

UNICEF. 2012. Ravitsemus. Hänvisat 07.04.2012. <http://www.unicef.fi/ravitsemus>

UNICEF. 2012. Ryhdy kuukausilahjoittajaksi. Hänvisat 21.04.2012. <http://www.unicef.fi/lapsi>

UNICEF. 2012. Tee testamentti maailman lapsille. Hänvisat 21.04.2012. <http://www.unicef.fi/testamentti>

UNICEF. 2012. Tyttöjen ympärileikkaus. Hänvisat 09.02.2012. <http://www.unicef.fi/tyttojen-ymparileikkaus>

UNICEF. 2012. UNICEF - lahjakauppa. Hänvisat 21.04.2012. <http://www.unicefshop.fi/lahjatavarat>

UNICEF. 2012. Vesi, sanitaatio ja hygienia. Hänvisat 08.04.2012. <http://www.unicef.fi/vesi>

10 KÄLLKRITIK

Det finns dåligt med tryckta verk om UNICEF och Förenta Nationerna. Jag blev tvungen att lita mig på UNICEFs och Förenta Nationernas hemsidor. Vissa av UNICEFs hemsidor var nyligen uppdaterade medan andra var uppdaterade senast år 2007. Jag försökte så långt det bara gick att ta information från de nyligen uppdaterade sidorna.

11 FIGURFÖTECKNING

- Figur 1.** Diagram över den totala finansieringen och redovisningen. s.22
- Figur 2.** Bild av hur medlen delats upp. s. 44
- Figur 3.** Edgar Rubins bild av de två ansikten. s. 50

BILAGA 1

1. Namn
2. Position i organisationen
3. Arbetserfarenhet
4. Hurudan verksamhet har Finlands UNICEF?
5. Hur hjälper Finlands UNICEF andra länder?
6. Hur kan en privatperson hjälpa till?
7. Hur kan ett företag hjälpa till?
8. Vilka företag har Finlands UNICEF samarbete med?
9. På vilket/vilka sätt får UNICEF donationer?
10. Vad händer med donationerna som UNICEF får?
11. Skulle UNICEF kunna samarbeta med andra hjälporganisationer?
12. Kan man hjälpa till på något annat vis än att ge pengar?
13. Finns det många som är intresserade av volontärarbete?
14. Vilka uppgifter har en volontär?
15. Utför de volontär arbete i Finland eller utomlands?
16. Vilken betydelse har en volontärarbetare?

BILAGA 2

1. Namn
2. Position i volontärgruppen
3. När grundades volontärgruppen?
4. Har ni många som är intresserade av volontärarbete?
5. Hur många volontärer är med i gruppen?
6. Hur får ni andra att bli intresserade av er verksamhet?
7. Hurudan verksamhet har ni?
8. UNICEF har många program, t.ex. Törst – dagen och School of Africa. Är ni med och hjälper i dessa program?
9. Har ni egna program eller kampanjer?
10. Skulle man kunna ha samarbete med andra volontärgrupper?
11. Hur kan en privatperson hjälpa till?
12. Hur hjälper företagen vid er hemkommun?
13. Hur används de donationer som ni får?
14. Volontärgrupper är en del av Finlands UNICEF, hjälper de på något vis?
15. Hur slipper man att göra volontärarbete utomlands?
16. Finns det något som kunde förbättras inom UNICEFs organisation eller i volontärgruppen?